

PHILO **S**
OPHY

— KRIS KUKSI TAMAS KONOK OLEG BORISUK BALINT BARNA —

ARCHETYPAL

N°1.

2013
SUMMER ISSUE

MASTHEAD

ESZTER BOLDOV editor-in-chief

eszter@philosophy-magazine.com

ANNA KUDRON art director

anna@philosophy-magazine.com

ROLAND RAB picture editor

ENIKO DERI, KRISTOF KISS BENEDEK graphic design

KATA VERESS translator

ZOLI RACZ special creative consultant

zoli@philosophy-magazine.com

ADVERTISING AND PR

info@philosophy-magazine.com

CONTRIBUTORS

OLEG BORISUK, VIKTOR TARANENKO, DAVID AJKAI, ZOLI RACZ,
GYORGY KAROLYI, BALINT BARNA, WANDA MARTIN, MATYAS MISETICS,
ENDRE HOLECZ, MARK KISS, HAJNALKA BOGNAR, THOMAS C. TOTH,
ANIKO MOLNAR, OTTO HORVATH, FABIAN KISS JUHASZ, KAROLINA ARPA,
ALEXANDRA JAVOR, KAROLINA NESZTELI, DOMINIQUE ROBERTS,
KRISZTIAN SANTA, KOCZKA, MARK KAROLYI, EVA URBAN,
IMRE GYORGY, BENEDEK BOGNAR, ALIZ VERONIKA ACS, KRIS KUKSI,
TAMAS KONOK, ATTILA SZUCS, KATA MONUS, TAMAS BOZSIK, PATRICIA JAGICZA,
GYULA PANSZKY, KORNEL KOCSANY, MARTHA KLUSHINA,
GABRIELLA GRUN, PATRICIA SZABO, ILDI HERMANN

PUBLICATION

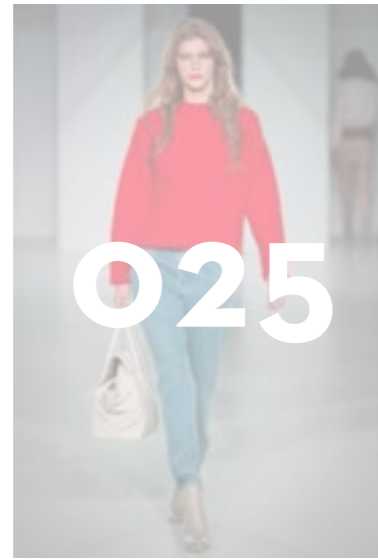
VM MODEL LTD.
BUDAPEST

■ ARCHETÍPUS: (GÖRÖG ARCHETÜPOSZ: "ŐSFORMA" SZÓBÓL), OLYAN KÉP, JELLEG VAGY FORMA, AMELY OLYAN KÖVETKEZETESEN TÉR VISSZA AZ IRODALOMBAN, A MŰVÉSZETBEN ÉS A KÖZGONDOLKODÁSBAN, HOGY EGYETEMES FOGALOMNAK VAGY HELYZETNEK TEKINTHETŐ. KÜLÖNFÉLE EMBERI ÉLMÉNYEK VALAMELY MÓDON GENETIKAILAG KÓDOLVA VANNAK, ÉS ÁTÖRÖKLŐDNEK A KÖVETKEZŐ NEMZEDÉKEKRE. EZEK AZ ŐSKÉPEK ÉS ŐSHELYZETEK MEGLEPŐEN HASONLÓ ÉRZELMEKET VÁL-TANAK KI SZERZŐBŐL ÉS OLVASÓBÓL EGYARÁNT.

■ ARCHETYPE: (FROM THE GREEK WORD ARCHETÜPOSZ "ANCIENT FORM"), AN IMAGE, OR A FORM OF CHARACTER WHICH SO CONSISTENTLY RETURNS IN LITERATURE, ARTS AND THE PUBLIC OPINION THAT IT CAN BE CONSIDERED A UNIVERSAL CONCEPT OR STATE. THE VARIETY OF HUMAN EXPERIENCES IN ONE WAY OR ANOTHER ARE GENETICALLY ENCODED, AND TEND TO BE TRANSMITTED TO FUTURE GENERATIONS. THESE ANCIENT IMAGES AND POSITIONS PROVOKE SURPRISINGLY SIMILAR SENTIMENTS FROM THE AUTHOR AND THE READER ALIKE.

021

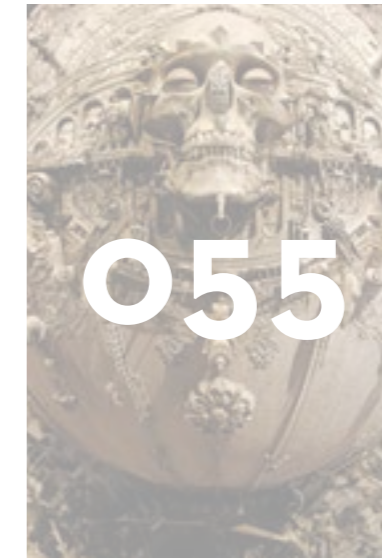
025

041

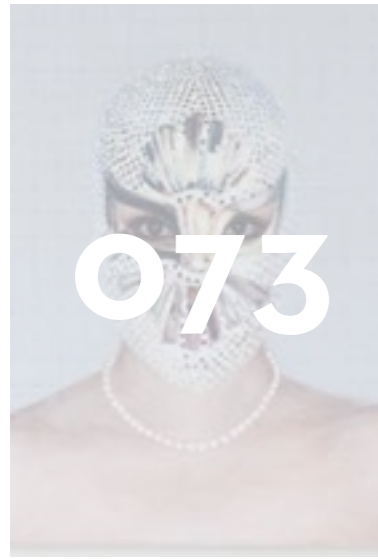
045

055

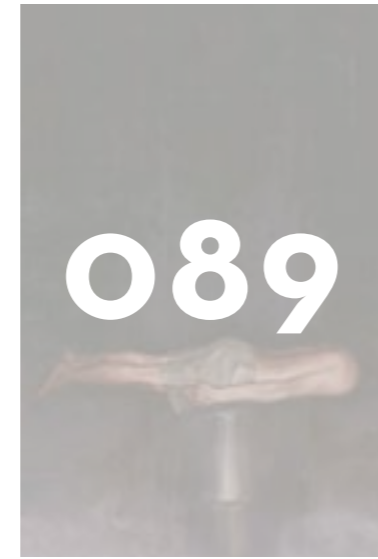
065

073

081

089

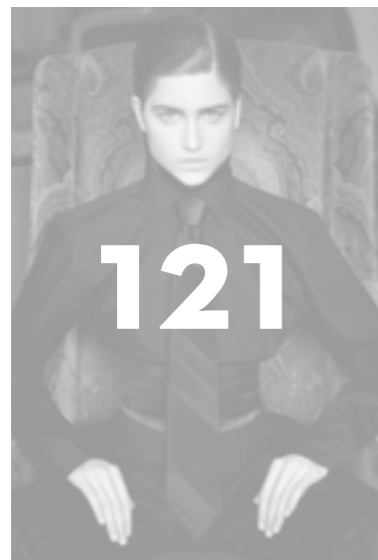
097

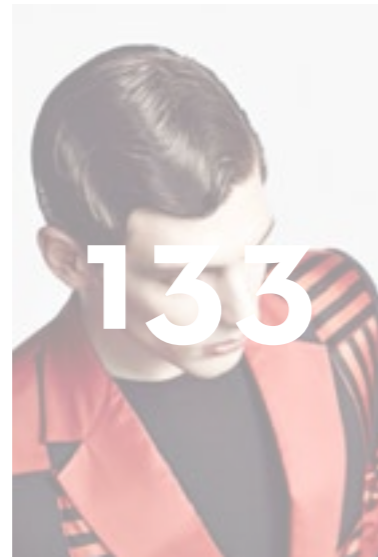
105

113

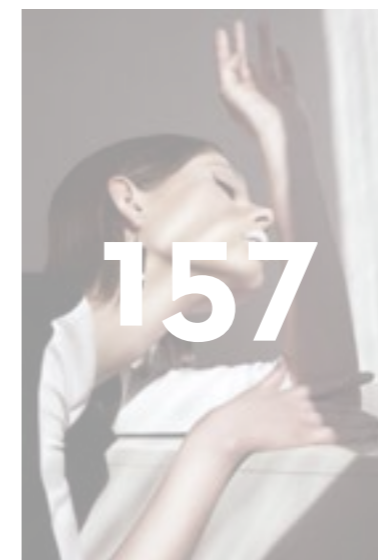
121

133

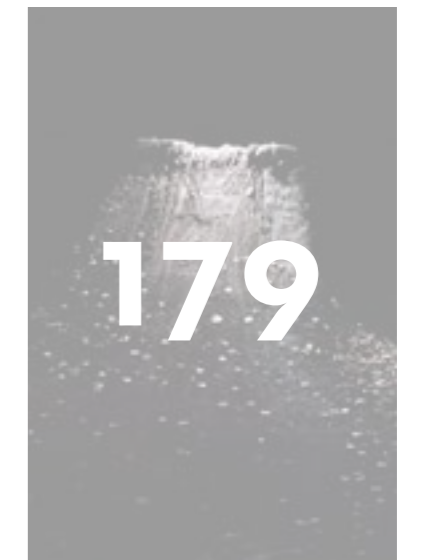
143

157

165

179

KATA SZEGEDI

www.kataszegedi.com

N U B U

WWW.NUBUHU / INFO@NUBUHU

dori tomcsanyi

H-1052 BUDAPEST, VÁROSHÁZ UTCA 12-14. WWW.DORITOMCSANYI.COM

ANH TUAN

FLASHBACK

DOUBLE

Metropolitan Store, Aulich utca 4-6. Budapest 1054

Black Box Concept Store [Irányi utca 18. Budapest, Hungary 1053]

imogen

konsanszky

METROPOLITAN
the art of beauty

2013_14_AW

www.konsanszky.com | shop: Metropolitan Boutique Budapest 1054 Aulich u. 4-8. tel: +36 70 775 08 04

Photo: István Lábady | Model: Pichler Anna

BADASSCOLLECTION.COM

Badass
michael madsen

JUST FOR REAL MEN FROM LOS ANGELES

RR
RETRO

theMEED

2013-14 fw collection

c

o n

t r i b

u t o

r s

FABIAN KISS JUHASZ

- FASHION DESIGNER -

Fábián strives to expand his talent as the freshman student of Moholy-Nagy University of Art and Design, while at the same time he already started to construct the base of his own brand in the London fashion life. For the time being he creates his unique clothes that have haute couture meaning yet are defined as ready to wear by his own hand, so in his workshop there is little chance of finding the same two pieces of clothing. He strives to find aesthetics in extreme, expressly less attractive topics to make this ambiguity with chaste colours and contours more refined, acceptable. The love for monochrome colours can be clearly felt, watching his designs, but intensive forms indeed do not require a broader range of colours. He worked with leather for four years, this is where the contrast between textile and leather and the knowledge of the different nature of these materials comes from. His clothes form a characteristic harmony with their wearer, which is primarily due to the fact that customizing the pieces starts already in the sketching phase. Since Fábián begins every drawing by forming the face, the work bears the character of its future wearer even on its plain basis.

Fábián a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem elsőéves diákjaként igyekezik kibontakoztatni tehetségét, mindeközben a londoni divatéletben kezdte berendezni saját márkájának bázisát. Egyedi, haute couture jelentéssel bíró, mégis ready to wear-ként definiált ruháit egyenlőre saját kezűleg készíti, így műhelyében kicsi az esély arra, hogy két egyforma ruhadarabot találjunk. Szélsőséges, legkevésbé sem vonzó témákban igyekszik némi esztétikumot találni, hogy ezt a kettősséget szűzies színekkel és vonalvezetéssel tegye finomabbá, befogadhatóbbá. Terveit szemlélve egyértelművé válik a monokróm színek iránti szeretet, de az intenzív formák nem is igényelnek tágabb színskálát. 4 évig bőrrrel foglalkozott, innen származik a textil és bőr közti kontraszt, és ezen anyagok különböző viselkedésének ismerete. Ruhái sajátos egységet alkotnak viselőjükkel, és ez a folyamat már a skiccelésnél megkezdődik, hiszen Fábián minden rajtot az arcok megformálásával kezd. Ezáltal már a sík alapon viselője karakterére formálja a darabokat.

FANNY KISBAJCSI

- MODEL -

The career of Fanny, like that of so many successful models, started thanks to the model seeker competition of VM Supermodel. As the winner of the 2012 contest, such doors opened before her that are rare even in the model profession. IMG London, IMG Paris, IMG Milan, IMG New York agencies concluded contracts with her in one day and within two months she walked the catwalks of such fashion houses like Rick Owens but she worked for Viktor&Rolf and Ann Demeulemeester too. Her exceptional, slender bodily features and innocent but determined facial features caught the attention of AnOther and The Room magazine, which can be considered to be the forerunner of remarkable future successes. Her exceptional artistic talent also means a great advantage in the modelling profession since it is not always easy to understand the concept of a photo shoot, and the role can only be played appropriately so on the other side of the camera. Like for so many other models, graduation is the most important for her this year, but we can expect an outstanding performance from her during the September fashion weeks.

Fanny karrierje, mint oly sok más sikeres modellé a VM Supermodel modellfelfedező versenyének köszönhetően indult el. A 2012-es mezőny nyerteként egyik napról a másikra olyan kapuk nyíltak meg előtte, amelyek még modellszakmában is ritkaságnak számítanak. Egy nap alatt szerződtette le IMG London, IMG Paris, IMG Milan, IMG New York ügynökség, és két hónap múlva már olyan divatházak kifutóin lépkedett, mint például Rick Owens, de dolgozott a Viktor&Rolf-nak, vagy az Ann Demeulemeester-nek is. A kivételes, nyúlánk testi adottságokra és ártatlan, de ugyanakkor határozott arcvonásaira felfigyelt az AnOther és a The Room magazin is, ami figyelemreméltó jövőbeni sikereket vetít elő. Kivételes művészi érzéke is nagy előnyt jelent a divatszakmában, hiszen nem mindig könnyű megérteni egy-egy fotózás koncepcióját, a kamera túlsó oldalán márpedig csak úgy lehet hatékony szerepet játszani. Mint sok más modell számára, neki is az érettségi a legfontosabb idén, de a szeptemberi fashion weekeken kimagasló teljesítményre számíthatunk tőle.

MATYAS MISETICS

- PHOTOGRAPHER -

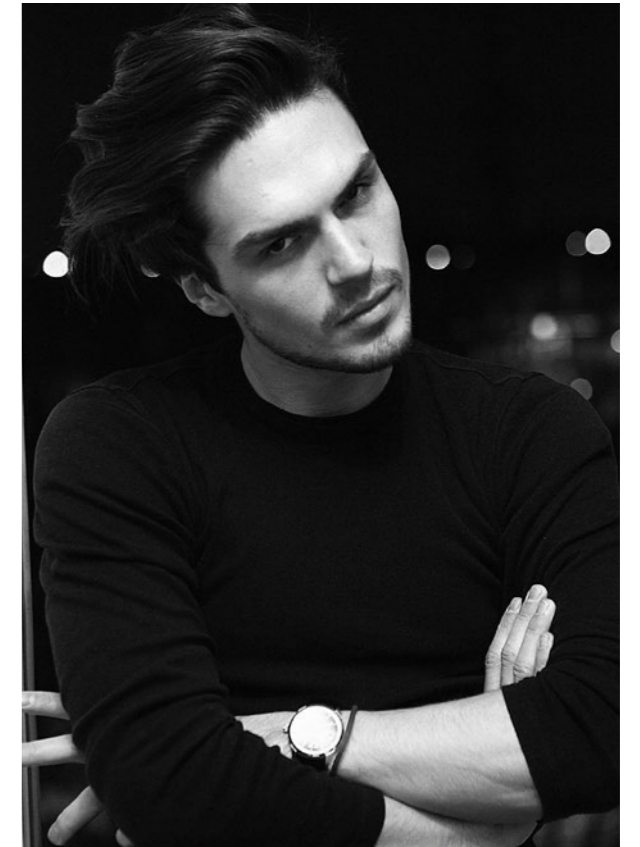

Misetics Mátyás did his studies on the Photography major of the Moholy-Nagy University of Art and Design in Budapest, and the University of Arts in Berlin. From the beginnings of his creative arts career he works in the field of directed photography, and his DLA research is connected to it too, which observes the relationship of space and the human figure in directed photographs. His works mainly immortalize mysterious night moments in empty, outdoors, urban environment, the essential component of which is the artificial light breaking the darkness. The human figures of the pictures are characterized by static position and schematic depiction, so they are modified to be simple signs, and become equal with the space surrounding them. Due to their precise composedness we can compare the composition of photographs to geometrical networks – however, the visual phenomena created due to mystic lighting conditions enrich the tight geometry with lyric aesthetics.

Misetics Mátyás a budapesti Moholy-Nagy Művészeti Egyetem fotográfia szakán valamint a berlini művészeti egyetemen folytatta tanulmányait. Képzőművészeti pályájának kezdetétől fogva a megrendezett fotográfia műfajában alkot, s ehhez kapcsolódik DLA kutatása is, mely tér és emberalak viszonyát vizsgálja a megrendezett fotóban. Munkái főként kültéri, üres, urbánus környezetben zajló, titokzatos éjszakai pillanatokot örökítenek meg, melyek esszenciális alkotóeleme a sötétséget megtörő mesterséges fény. A képek emberalakjait statikus beállítás és sematikus ábrázolás jellemzi, így azok egyszerű jelekké módosulnak, és az őket körülvevő térrel egyenrangú elemekké válnak. Precíz megszerkesztettségüknek köszönhetően a fotográfiák kompozícióját mértani hálózatokhoz hasonlíthatjuk – a feszes geometriát azonban lírai esztétikummal gazdagítják a misztikus fényviszonyok következtében létrejövő vizuális jelenségek.

OLEG BORISUK

- PHOTOGRAPHER -

We can call the joint works of Oleg Borisuk and his manager, Taranenko Viktor the curiosities of the Hungarian fashion world for years. The special, eccentric perspective of Oleg and the managerial work of Viktor perfectly complete each other, and thanks to this, more and more significant fashion campaigns, fashion editorials are born under their care. Looking at the photos of the young Ukrainian photographer one cannot really tell whether what one sees is dream or reality. Oleg works to combine the two spheres that not in the least sympathize with each other into expressive stories full of symbols. All the while he often enriches his pictures with thrilling, bizarre effects, all this with using such taboo topics like for example Christianity, but the different forms of appearance of suffering and vulgar physicality are not far from him either. Seeing the huge picture material in the portfolio of Oleg the question arises from where do the basic ideas of the extensive topic choices come? It is a fact that Oleg is able to create a record amount of photo series in a short time with the support of the team of friends behind him, but maybe the most valuable factor of his work is that there are no taboo topics or concepts that other photographers find inappropriate. There is no situation that Bognár Hajnalka, Taranenko Viktor and Oleg Borisuk could not express in an aesthetic and acceptable form.

Oleg Borisuk és managere, Taranenko Viktor közös munkáit már évek óta okkal nevezhetjük a magyar divatvilág kuriózumának. Oleg elrugaszkodott, különleges látásmódja és Viktor manageri munkája tökéletesen kiegészítik egymást, ennek köszönhetően egyre több jelentős divatkampány, fashion editorial születik a kezük alatt. A fiatal ukrán fotós képeit nézve az ember nem igen tudja eldönteni, hogy amit lát az álom vagy valóság. Oleg azon dolgozik, hogy a két, egymással kicsit sem szimpatizáló szférát szimbólumokkal teli, kifejező történetekké gyúrja össze. Mindeközben képeit gyakran borzongató, bizarr hatással ruházza fel, mindezt olyan tabutémák feldolgozásával teszi, mint például a kereszténység, de a szenvedés és a vulgáris testiség különböző megjelenési formái sem állnak tőle távol. Az Oleg portfóliójában szereplő hatalmas képanyag láttán felmerül a kérdés, hogy vajon honnan erednek a szerteágazó témaválasztás alapötletei? Tény, hogy Oleg a mögötte álló baráti csapat támogatásával rövid időn belül rekordmennyiségű fotósorozat létrehozására képes, de munkásságának talán legértékesebb tényezője az, hogy a tabutémák vagy más fotósok által nem megfelelőnek ítélt koncepciók a fiatal fotósok mitha nem is léteznének. Nincs olyan helyzet vagy szituáció, amelyet Bognár Hajnalka, Taranenko Viktor és Oleg Borisuk ne lennének képesek esztétikus, befogadható formában megjeleníteni.

TONI & GUY

FASHION WEEK BUDAPEST

—
*JE SUIS BELLE
ANDA
NANUSHKA
USE UNUSED
ANH TUAN*

backstage photos ZOLI RACZ
runway photos ENDRE HOLECZ
text ESZTER BOLDOV

JE SUIS BELLE

Je Suis Belle's Autumn-Winter collection at the Budapest Fashion Week proved to be a pleasant surprise. Dalma and Tibi sent perfectly composed pieces full of fascinating details based on each other rooted stories. In contrary of the previous collections based on fun, summer colors, ethereal materials, with the key aspect of wear ability, this year the cosmic space was aimed: stars in the night sky with spangled overlaid citations. Beside the sequins other remarkable materials are to be mentioned: the appearance of the white fur on certain pieces for instance, which evoked the pleasure of home and the winter evenings in the summer heat of to Budapest. As they used to the brand continues to create cozy atmosphere on their shows, demonstrating that the gray and white in different tones can be perceived as warm as other warm colors, such as orange and pink. The final piece in the show was worthy closure with its unique pattern and created an exciting contrast with the previously deployed fur-overlaid, oversize coats and airy, light clothes. The tale world mixed from graceful lines and at the same distinctively used materials is expected to get exceptional attention in the upcoming season.

A Je Suis Belle ősztéli kollekciója a Budapest Fashion Week kellemes meglepetésének bizonyult. Dalma és Tibi egymás történeteit továbbvivő tökéletesen megkomponált, izgalmas részletekkel teli darabokat küldött a kifutóra. Korábbi kollekcióikra jellemzőek voltak a vidám, nyári színek és légies anyagok, fő szempontjuk a hordhatóság volt, ellenben idén még a kozmikus teret célozták meg az éjszakai csillagos égboltot idéző flitteres rátétekkel. A flitterek mellett más anyagok használata is figyelmet érdemel, például a fehér szőrme megjelenése bizonyos darabokon, amely az otthon melegét, kellemes téli estét hozta el a nyári Budapestre. A márka továbbra is kitart már-már védjegyének számító, bemutatóikon uralkodó pozitív légkör mellett, és amellyel azt is sikerült bizonyítaniuk, hogy a szürke és a fehér különböző tónusai igenis tudnak olyan melegséget árasztani, mint a narancs, a rózsaszín vagy egyéb meleg színek. A bemutató záródarabjaként felvonultatott szőrmekabát különleges mintázatával tette fel a pontot az i-re, mely izgalmas kontrasztot alkotott az addig felvonultatott szőrmerátétes, oversize kabátokkal és a légies, könnyű ruhákkal. A könnyed vonalakból és az ugyanakkor markáns anyaghasználatból összegyűrt mesevilágával a Je Suis Belle kivételes érdeklődésre számíthat a következő szezonban.

ANDA

Before Emilia Anda and her many years of experience and success has become an integral part of the Budapest Fashion Week's program, this kind of gothic and dark passion permeated collections proved to be a hiatus in the Hungarian fashion world. At least that is what we thought. After the show of the designer team the applause of the audience was a clear appreciation for a fresh, yet experienced enough Hungarian brand. All clothes are prevailed by a chaotic mess, the overlaps, the trailing dresses and asymmetrical patterns convey the feeling as if the sets were randomly twisted into each other. Although the black and white colors play the main stream of this year's trends, it's not the interpretation of a monochrome display, but also as a perfect complement to dark dynamism. Each designer creates a different world on the catwalk. Anda leather gloves, sheer tulle, strings tied up sci-fi was finished by the perfect cue of the bold back-cutted outfits. Love it!

Mielőtt Anda Emília – és a márka mögött álló sok éves tapasztalat és siker – a TONI & GUY Fashion Week Budapest programjának szerves részévé vált, az efféle gótikus és sötét szenvedéllyel átjárt kollekciók hiánycikknek bizonyultak a magyar divatvilágban. Legalábbis mi ezt hittük. A tervezőpáros bemutatója utáni tapsvihar a közönség egyértelmű elismerését fejezte ki egy friss, de mégis kellő élettapasztalattal rendelkező magyar brand iránt. A ruhák mindegyikében kaotikus rendetlenség uralkodik, az átlapolások, a húzott ruhák és aszimmetrikus szabások azt az érzést közvetítik, mintha a szettek véletlenszerűen csavarodtak volna egymásba. Bár a fekete és fehér színekkel való játék az ideai trendek fő vonulata, itt mégsem monokróm értelmezésében jelenik meg, hanem mint e sötét dinamizmus tökéletes kiegészítője. Minden tervező más-más világot kreál a kifutón. Anda bőrkesztyűs, áttetsző túllós, madzaggokkal átkötözött sci-fijének a merész hátkivágású ruhák adták meg a tökéletes végzót a show végén. Szeretjük!

NANUSHKA

Nanushka Sandra Sandor is clearly the messenger Hungarian fashion success abroad, who was stacked to the folk tales inspired garments and accessories since at 2012's Autumn-Winter collection. The success is hidden in the specialty of the pieces, as the countryside and the tranquility of nature can be an integral part of a large urban female wardrobe. As in the past seasons the light playful tone gave the keynote of the collection, but of course never without a certain 'little twist' either. This year, the family albums provided the main inspiration, where the comfortable 90's reminiscent, warm knit sweaters, and the shiny tops and pants of the Saturday nights were captured. Denims, big hats and casual sailor striped pieces can definitely refer back to this period. The bags bearing Nanushka's specific design have already spread all over the world transmitting our cultural motifs. It has been proven over the years beside the special foundation myths of shapes and patterns, the strength of Nanushka's collections lies in kindness and positivism. In addition to the pursuit of comfort, the colors and the restoration of childhood play a part in making these creations dear not only for the eyes but for the heart too.

Külföldön a magyar divat sikerének hírvivője egyértelműen Sándor Szandra Nanushka, aki 2012-es őszi-téli kollekciója óta megállíthatatlanul kitar a népmesék ihlette ruhadarabok és kiegészítők mellett. Darabjainak sikere kivételességükben rejlik, hiszen a vidék és a természet nyugalma képesek egy nagyvárosi nő ruhatárának szerves részévé tenni. Szezonok óta a könnyed játékosság adja kollektív alaphangját, de természetesen soha nem hiányozhat az a bizonyos 'kis csavar' sem. Ebben az évben számomra ez a családi albumok nyújtotta inspiráció, amelyben a 90-es évekre jellemző kényelmes, meleg kötött pulcsik, illetve a szombat éjjeleken viselt csillogó felsők és nadrágok is megörökítésre kerültek. A farmer darabok, nagy kötött sapkák és az egyszerűbb, matróz csíkos darabok is egyértelműen erre az időszakra utalnak vissza. A Nanushka táskák különleges formavilágukkal kultúránk sajátos motívumait szórják szét a világ minden táján, hiszen Nanushka brandje egyre több országban veti meg lábát. Az évek során bebizonyosodott, hogy a különleges mondavilág alapjaira helyezett formák és minták mellett, a Nanushka nagy erőssége kollektív kedvességében, pozitívumában rejlik. A kényelemre való törekvés mellett a színhasználat és a gyermekkor visszaidézése is közrejátszik abban, hogy ezek a kreációk nem csak a szemünknek, de a szívünknek is képesek egy-két kellemes pillanatot szerezni.

USE UNUSED

The trio USE managed to meet the needs of representatives of each style while the border of the solid elegance being so characteristic for them was not exceeded. Last year, the game began with geometrical patterns, which was extended by digital prints, woven leather or plastic overlays composed motifs in this collection. The black, red and strictly tailored skirts and trousers form the basis for the occasionally flash of turquoise and orange. In addition to the small mini-dress, of course with fur to stay warm in the winter, or baseball caps formed of felt just in case to the too decent impression about the collection. USE does not pipe down if it comes to accessories, the envelope bags and the above mentioned hats are all handmade using the same meticulous, first-class materials, such as for the leather bombercoat or the a gray fur coat. The products of Eszter Füzes, András Tóth and Attila Godena-Juhász provide the perfect way to make formal dressing colorful and smart.

A USE triójának idén sikerült minden stílus képviselőjét kielégítenie, mindezt úgy, hogy a saját magukra oly rég óta jellemző szolid elegancia határán nem léptek túl. Tavaly kezdődött a geometrikus mintákkal való játék, ami ebben a kollekciónban digitális printekkel, illetve bőrből szőtt vagy plasztik rátétekkel megkomponált motívumokkal bővült. A fekete, a vörös és a szigorúan szabott szoknyák és nadrágok adják az alapot a türkizkék és narancssárga alkalmankénti felvillanásaihoz. A kis miniruhák mellé természetesen jár a szőrme, hogy télen ne fázzunk, illetve a filcből formált baseball sapkák, hogy legyen, ami lelazítja a helyenként decensnek ható kollekción. A USE kiegészítők terén sem adja alább, a borítéktáskák és a már említett sapkák is ugyanolyan aprólékos, elsőrendű anyagok felhasználásával történő kétféle munka eredményei, mint a bőr bomberdzseki, vagy akár a szürke szőrmekabát. Füzes Eszter, Tóth András és Godena-Juhász Attila termékei tökéletes alapanyagot szolgáltatnak a formális öltözködés színesebbé, szellemesebbé tételéhez.

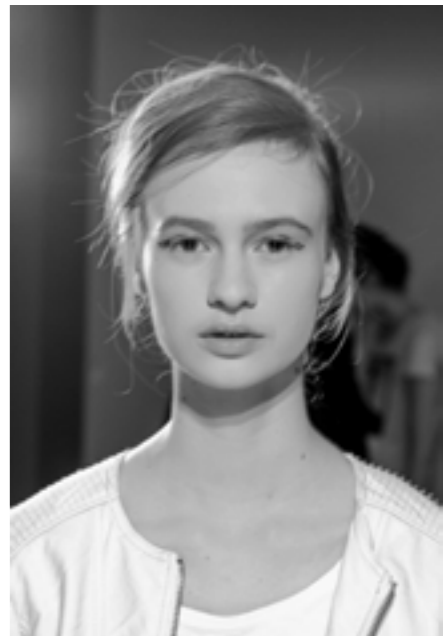
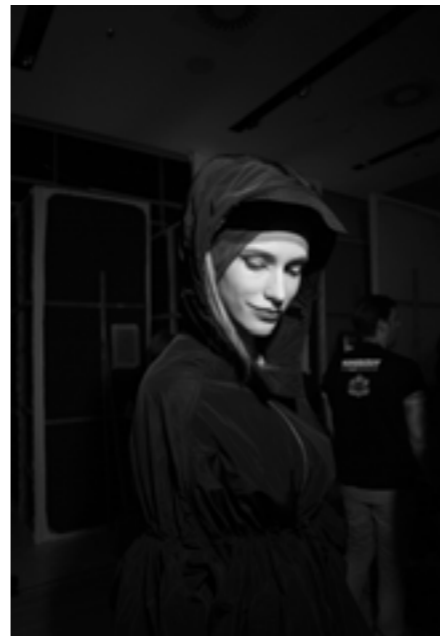
ANH TUAN

This year Tuan showed us how to use make our dressing colorful by using only black, but supplied with the appropriate accessories. Due to the uniqueness of leather accessories the Vietnamese designer has long been in the elite of the Hungarian fashion. The gloves and bags are renewed in season after season and give a hint of the eastern exoticism, this time enhanced by the models wearing turbans. The monochrome outfits on the catwalk are to convey us that how versatile the black color can be fitted. Fine leather and sporty windbreakers, punched patterned dresses and black feathers is used as the basis for the gold patterns to create dynamic harmony on the catwalk by using horsehair bags and pearl necklaces in an ethnic composition. This time the bags are clearly in the focus, as the usual forms were used with new colors and patterns. The hooked horsehair and the exceptional stripes of the backpacks were proven to be unique solutions, but the envelope bag can also be interpreted as the latest masterpieces from one of the most successful Hungarian designer.

Tuan idén azt mutatta meg nekünk, ha megvannak a megfelelő kiegészítőink, nem is kell a feketén kívül más árnyalat öltözködésünk színesebbé tételéhez. A vietnámi tervező már régóta birtokolja a magának követelt helyet a magyar divat színterén, köszönhető ez elsősorban bőr kiegészítői egyediségének. A kesztyűk és táskák szezonról szezonra újulnak meg és hozzák el Budapestre a keleti világ egzotikumát, amelyet a tervező idén a turbánok használatával tett még hangsúlyosabbá. A kifutóra küldött monokróm ruhák azt vetítik elénk, hogy a fekete tónus milyen sokoldalúan illeszthető be öltözködésünkbe. Finom bőrök, sportos szel-dzsekik, lyuggatott mintájú ruhák, és fekete toll szolgál az arany minták alapjaként, hogy az etnikus körítésben talált lószőr táskákkal és gyöngysorokkal kiegészülve teremtsenek dinamikus harmóniát a kifutón. Ez alkalommal egyértelműen a táskákra terelődött a figyelem, hiszen a megszokott formák új színekben és mintázatban kerültek terítékre. Különleges megoldásnak bizonyult a rájuk akasztott lószőr és a hátizsákok kivételes pántmegoldása, de a borítéktáskákat is nyugodtan értelmezhetjük úgy, mint Magyarország egyik legsikeresebb tervezőjének legújabb műremekeit.

BACKSTAGE

h

a

p

p

e

n

i

n

og

s

FOR TRAVELLERS

Venice might come to our mind not only due of the romantic gondola and the St. Mark's Square as a highly attractive holiday destination, but because of the exciting cultural programs is worth to visit during the summer season.

Namely this time when the famous Venice Biennale is organized, which is focusing on architecture and fine art in turn, this year, art lovers may rejoice.

The Biennale presents international artists since 1895, where several Hungarian contemporary artists are also present. Not only the works themselves but the pavilions are worth to observe and afterwards just be on the loose in the cozy street of the city. In addition to these, many of other cultural arts programs can be found during the Biennale: film, dance, music and theater festivals are also taking place - on the muster website detailed information is provided. Warning, the great deal of tempting programs might be overwhelming, do not be greedy!

The 55th Fine Art Biennale takes place from 1st June to 24th November
www.labiennale.org/en

Velence nem csak a romantikus gondolázás és a Szent Márk tér miatt lehet vonzó úticél, hanem izgalmas kulturális programjai miatt is érdemes ide szervezni nyaralásunkat.

Ilyenkor kerül ugyanis megrendezésre a híres Velencei Biennálé, amely egyik évben az építészet, másik évben pedig a képzőművészet rajongóinak kedveskedik. Már csak az okozhat fejtörést, hogy melyik évet válasszuk látogatásunkhoz. Ebben az évben a képzőművészet szerelmesei örülhetnek.

A Biennálé 1895 óta mutatja be a nemzetközi művészeket, ahol jelentős hazai alkotókkal is találkozhatunk. Nem csupán a műveket, de magukat a pavilonokat is érdemes megsejmelni, majd pihenésképpen csavarogni egy kicsit a városban. A képzőművészet mellett ilyenkor számos egyéb kulturális programot találhatunk, a Biennáléval egyidőben film, tánc, zenei és színház fesztivált rendeznek - erről a seregszemle honlapján található részletes információkat.

Vigyázat, a kínálat sokszínűsége és mennyisége zavarba ejtő lehet, ne legyünk telhetetlenek!

Az 55. Képzőművészeti Biennálé 2013. június 1. és november 24. között látható.
www.labiennale.org

FOR EXPLORERS

If someone suddenly feels irresistible desire to obtain a comprehensive picture of the young domestic fine and applied artists, it might be a little bit challenging at the beginning.

By browsing albums, art portals, galleries and collections offer may encounter with familiar names and faces, but to see it through in depth more thorough research must be carried out. As starting point the MOME and University of Fine Art thesis and graduation exhibition are definitely to be offered.

To explore the locations is relatively easy, as is usually organized in the main building of the university or other partner's exhibitions, but concerning the time of the events is definitely worth to browse the webpage of the faculties in addition to the university's main homepage. If you have some insider acquaintance by chance, you might even get special invitations.

About the previous graduations:
www.diploma.mome.hu
www.mke.hu/new/diploma2012.php

MOME – Moholy-Nagy University of Art and Design
www.mome.hu 1121 Budapest, Zugligeti út 9-25
 Hungarian University of Fine Arts
www.mke.hu 1062 Budapest, Andrássy út 69-71.

Ha valakire hirtelen rátör az ellenállhatatlan vágy, hogy átfogó képet kapjon a hazai fiatal képző- és iparművészekről, nem lesz könnyű dolga új hobbijával.

Albumokat, művészeti portálokat, galériák és gyűjtemények kínálatát átböngészve elkezdhetnek derengeni ismerős nevek és visszatérő arcok, ám aki ezzel nem éri be, ennél mélyebb kutatómunkát kell végeznie. Kiindulópontnak mindenképpen MOME és a Képző diplomavédései, valamint diploma-kiállításai ajánlhatóak.

A helyszínek felkutatásával viszonylag könnyebb dolgunk van, hiszen általában az egyetemek főépületében vagy külsős kiállítópartnereknél kerülnek megrendezésre, azonban az időpontok miatt mindeképp érdemes a főbb egyetemi honlapok mellett az egyes szakok weboldalát is figyelemmel kíséreni. Amennyiben rendelkezünk némi képzős vagy iparos ismeretséggel akár még külön meghívókhöz is hozzájuthatunk.

Az előző évi diplomákról:
www.diploma.mome.hu
www.mke.hu/new/diploma2012.php

MOME – Moholy-Nagy Művészeti Egyetem
www.mome.hu 1121 Budapest, Zugligeti út 9-25.
 Magyar Képzőművészeti Egyetem
www.mke.hu 1062 Budapest, Andrássy út 69-71.

FOR GOURMETS

Once again a foreign destination, we offer especially for the sake of a Hungarian-born artist.

Paris is certainly never boring for fashion, dance, gastronomy or art lovers. Opinions are mixed concerning the building of Pompidou Centre (Centre Pompidou), but because of its unique architecture, high-tech feel, and last but not least exhibitions it definitely worth a visit. And in case if such an acclaimed Hungarian-born creator, as Simon Hantai's works are presented, it is almost compulsory. The retrospective exhibition of this important figure of modern art first of all known about the crumpled canvas painting technique is opened in May. After viewing the exhibition in a nearby street definitely stop by for a fine menu with duck and wine in typical Parisian style.

The exhibition is open from 22th May to 9th September, 2013

www.centrepompidou.fr

Ismét egy külföldi célpontot ajánlunk, kifejezetten egy magyar származású művész kedvéért.

Párizsban bizonyára sem a divat, a tánc, a gasztronómia, sem pedig a képzőművészet kedvelői nem fognak unatkozni. A vélemények ugyan megoszlanak a Pompidou Központ (Centre Pompidou) épületét illetően, de egyedülálló építészeti megoldásai, high-tech hangulata és nem utolsósorban kiállításai miatt mindenképpen érdemes ellátogatni ebbe a nagyszerű épületbe. Ha pedig egy olyan elismert, magyar származású alkotó, mint Hantai Simon művei kerülnek bemutatásra, akkor szinte kötelező. Májustól ugyanis az öt éve elhunyt, a modern képzőművészet egyik fontos alakjaként számon tartott művész retrospektív kiállítása látható, akit legtöbbször az összegyűrt vászon festésének technikájáról ismerhetnek. A tárlat megtekintése után az egyik közeli kis utcában mindenképpen iktassunk be egy finom menüt kacsával és borral, jellegzetes párizsi stílusban.

A kiállítás 2013. május 22-től szeptember 9-ig látható.

www.centrepompidou.fr

FOR URBANISTS

Curator Maria Rita Halas assigns always a new syllabus for the yearly conducted Design Week, which makes easier to accommodate the very broad, at first sight, perhaps alarmingly entangled world of design. The introduction might be useful guide for the less experienced visitors, however all visitor will find it interesting, and also makes eager to find out more. Even if the main topic does not catch our attention the personal encounter with the artist will compensate, and the view or maybe the purchase of the latest industrial art objects might motivate us. At Design Week there is a chance freely talk to the designers, but also will have the opportunity to get to know the creative processes itself, since we can feel closeness of the workshop equipment and tools. Will it reassure us, or on contrary to create more curiosity: it is the designers job.

Design Week offers programs from September 27th, 2013 till 6th October

www.designhet.hu

A Design Hét Halasi Rita Mária kurátor vezényletével minden évben egy új tematikát, ha úgy tetszik küldetést kap, amivel még inkább befogadhatóvá teszi a design rendkívül tág, első látásra talán ijesztően kusza világát. Az éves felvezető szöveg fogódzót kínál a designban kevésbé jártos érdeklődőknek, ugyanakkor a tapasztaltabb olvasóknak is érdekes csemegéket szolgál. Ha az aktuális téma éppen nem kelti fel érdeklődésünket, a városi terek felfedezése, az alkotókkal való személyes találkozás kárpótolhat bennünket. És nem utolsósorban a legújabb iparművészeti tárgyak megtekintése vagy akár megvásárlása is motiválhat minket. A Design Héten az érdeklődők kötetlenül beszélgethetnek a tervezőkkel, de alkalmuk lesz közelebbről megismerni magát az alkotói folyamatokat is, hiszen a műhelyekben megérezhetjük a gépek, az eszközök közelségét. Hogy ez további kíváncsiságot ébreszt bennünk, vagy éppen megnyugtat minket: legyen ez a designerek dolga.

A Design Hét 2013 szeptember 27. és október 6. között kínál programokat.

www.designhet.hu

EDITORS MARKET

words ESZTER BOLDOV
photos GYORGY KAROLYI
fashion editor ESZTER BOLDOV
fashion editor assistant KATA VERESS

CLUTCH - DORKA PETRITY

Fresh colors and the urban needs perfectly satisfying forms give the core of Dorka Petrity newest jewelry and bag collection. The fine detailed and exciting banded envelope bag can become the most multifunctional piece of a modern wardrobe. The ability to match the playful but pure style at the same time is the main characteristic of the brand together with the unique and brilliant usage of the leather.

Üde színek és az urbánus igényeket tökéletesen kielégítő formák adják Petrity Dorka legújabb ékszer- és táskakollekciójának gerincét. Finom részleteivel és izgalmas pántmegoldásával a bőr borítéktáska egy modern gardrób legfunkcionálisabb darabjává válhat. A brandre jellemző a játékos, de ugyanakkor tiszta stílus összefésülésének a képessége, amelyet a bőr választékos és bravúros használatával tesz egyedivé.

ORIGAMI SHOES - SARA GULYAS

The exciting however tranquil eastern world harmony comes to the spectators mind when looking at the pair of shoes nicknamed "Origami"- which speaks for itself. The inspiration of the young designer, who is famous for her exceptional and unique works, came from the playful world of origami folding. With this a two-piece collection was born, 'origamied' from one slice of leather.

Első ránézésre az izgalmas, mégis nyugalmat árasztó keleti világ harmóniájára asszociál szemlélő mikor meglátja az egyébként árulkodó becenevű „Origami” cipőt. A kivételes és egyedi munkáiról ismert designer ihletforrása az origami hajtogatási elv játékos világa volt, mellyel megszületett az egyetlen bőrdarabból lábra hajtogatható két darabos kollekció.

BRACELET - JANKA JUHOS

Janka Juhos studied at Moholy-Nagy University of Art and Design targeted modern but reserved audience with the spring summer collections and the bracelet below build an integral part of it. The subtle contours the harmony of the natural of colors considered to be the brand's trademark can be observed on this piece, but the perfectly composed shapes results uniqueness.

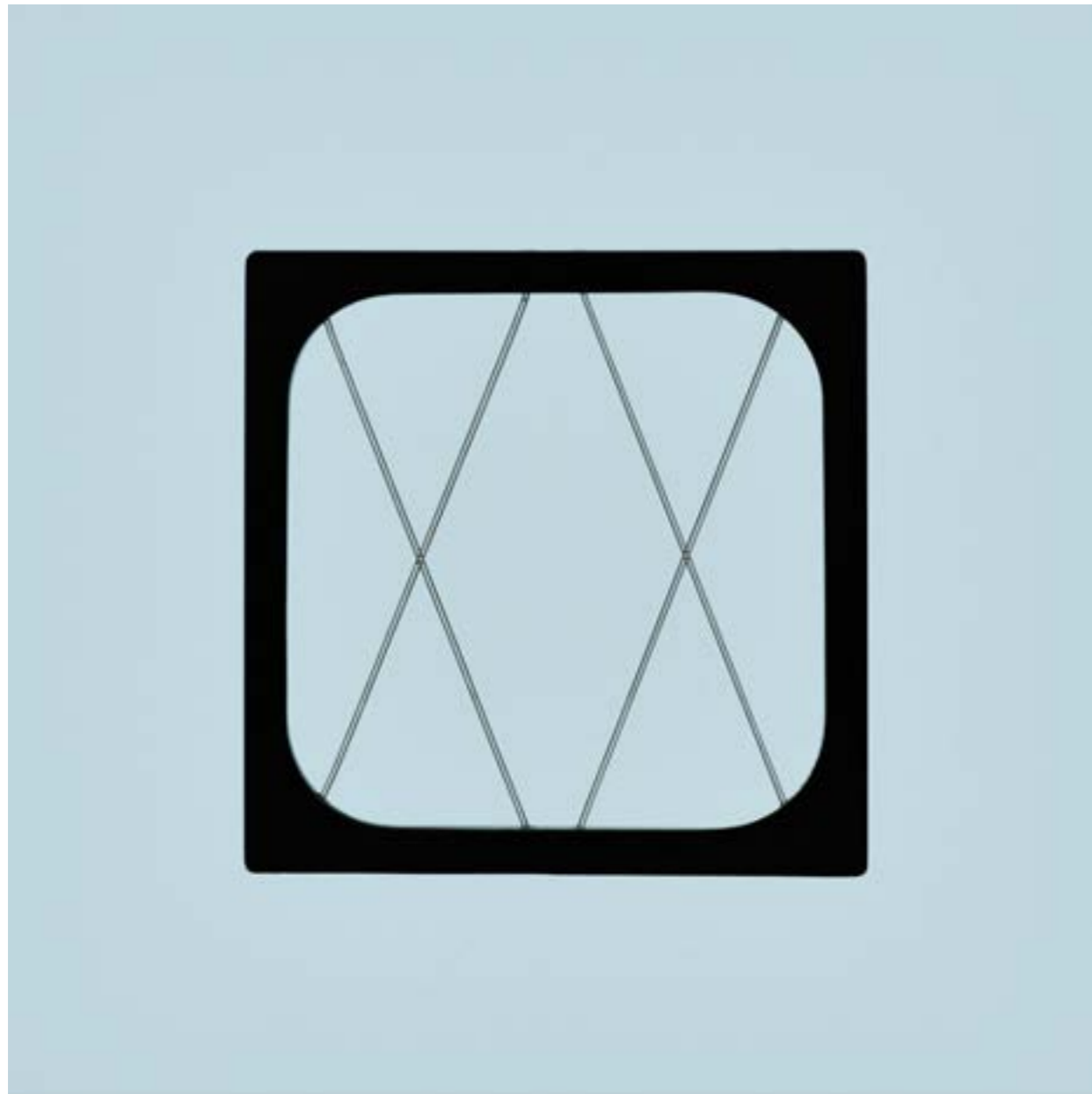
Juhos Janka, aki jelenleg a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem diákja, a modern, de ugyanakkor szolid stílus híveit célozza meg tavasz-nyári ékszerkollekciójával, amelynek szerves részét képezik karkötői. A márka védjegyének számító finom kontúrok, letisztult vonalak és a natúr színek alkotta harmónia ennél a darabnál is megjelenik, de ennek ellenére különleges, tökéletesen megkomponált formavilága az egyediség üzenetét közvetíti.

RING - FANNI VEKONY

Fanni Vekony deals with plexiglass and metal jewelry design for 12 years, her works used to be quite popular on Design Terminals. The combination of the metal's strength and the gentle undulation of materials create the harmony in the ring presented, as well as the atypical usage of fiberglass material makes the piece unique.

Vékony Fanni 12 éve foglalkozik plexiből és fémből készült ékszerek tervezésével, munkái a Design Terminál kedvelt darabjainak számítanak. Az anyagok gyengéd hullámlása és a fém erőteljes szilárdságának kombinálása teremti meg a harmóniát a bemutatott gyűrűben. Többek között a plexi anyag szokásostól eltérő használata teszi egyedivé az itt bemutatott darabot.

BRACELET - ANNA DARANYI

The creature of the senior student of MOME is based on invisible fishing lines mesh structure, which is being held the wearer's arms restrained as it captures the eye while trying to read the actual function of the object. The jewelry imposed along constructive and normal lines are the champions of visual deception, while still remain simple and sophisticated formed.

A MOME végzős hallgatójának alkotása láthatatlan damilok szövevényes szerkezetére épül, mely úgy tartja fogva viselője karjait, mint ahogy a tekintetet is rabul ejti, miközben értelmezni próbálja a tárgy tényleges funkcióját. A konstruktív, szabályos vonalak mentén kiszabott ékszerek valóban a vizuális megtévesztés bajnokai, miközben formailag mégis az egyszerűséget és kifinomult megjelenést tartják szem előtt.

POCKETBOOK - IVANKA

The story began in 2013, when Katalin Ivanka and Andras Ivanka have chosen one of the most common, but astonishing material of the modern world as raw material for accessories. It was not else, but concrete. The specific material usage satisfying the common needs and the precise appearance is a good receipt for the international success - and this reflects in the pocketbook of Ivanka.

A történet 2013-ban kezdődött, amikor is Ivánka Katalin és Ivánka András a modern világ egyik leg-hétköznapiabb, de mégis legmeghökkenőbb anyagát választotta kiegészítői alapanyagaként. Ez pedig nem volt más, mint a beton. A hétköznapi igények kielégítése, a specifikus anyaghasználat és a precíz megjelenés biztos út a nemzetközi siker felé - mindezt tükrözi az Ivánka notesze is.

i

n t e

r v i

e w

PEACE WILL TEAR US APART

—
INTERVIEW WITH
KRIS KUKSI

Could you frame what is in your head? How you depict chaos, anarchy which rules the human mind? Kris Kuksi looks for answer in his Kansas atelier. Hi does not build, hi rather tells stories. He translates the absurd vertiginous thoughts in our head which we do not even dare to bring out. Drama, fight, ascension and peace interpreted by plastic toys and building components expected to be rubbish. In the interview with the baroque, but rather modern artist we discussed about principals of his career and essential aspects of his creatures.

Képes lennél megfogalmazni mi rejlik a fejedben? Hogyan ábrázolnád a káoszt, a rendezetlenséget, ami eluralkodik az emberi agyon? Kris Kuksi festő és szobrászművész kansas-i alkotóműhelyében erre keresi a választ. Ő nem épít. Ő mesél. Műveiben lefordítja mindazokat a tényeket, eseményeket, amelyek a világot mozgatják, és mindazokat a fejünkben kavargó abszurd gondolatokat, amelyeket még mi sem merünk a felszínre engedni. Dráma, harc, felemelkedés és béke, műanyag játékgurák és szemétnék számító miniatűr építőelemek tolmácsolásában. Kris Kuksi-val, a barokk, de annál modernebb művésszel vele készített interjúnkban karrierje és építményei legfontosabb pontjait tárgyaltuk.

Where did you learn the basics? What inspired you in the early stage of your career?

KK: I went to college for Art, but as far as the technique that I use in the sculptures is something I had to work out on my own. Though, for the most part, my training was Painting and Drawing. I was inspired both by the materials I was using and by Art History movements such as Baroque and Rococo, but the modern world was also a big influence in developing the technique and subject matter.

Why did you base your Art for such an extraordinary and unconventional forms and materials of the sculpture?

KK: I think it was born out of just having particular materials around due to the fact that I was a model builder and hobbyist in my teenage years. The collective found object genre really lent well to my aspirations of building scenes and diorama-like art work.

How do you develop yourself as an artist?

KK: For me things felt like a lot of it was just second nature for me, and who knows, maybe genetic. But I do believe that everyone has the ability to be creative and in terms of becoming an artist in the real world that demands a lot of time and personal sacrifice. It takes a long time to develop your style, portfolio, the amount of shows you're in, and a working relationship with galleries, and it seems that there is really no finish line. Your whole life becomes a continuation of your art career when you are passionate enough to pursue it.

What do you find the most inspiring?

KK: I think human behavior and psychology is most inspiring to me. I'm very interested in human history, particularly ancient Greek and Roman.

Is there any rule, philosophy, method you defined yourself which you always follow when you start up a new work?

KK: I try to abandon any system as much as possible, let go of striving to be an artist. And often I think artists shouldn't formulate their work or it then becomes more like mass producing a product. However, I do enjoy working on a series such as the Churchtanks, so there is some kind of order. And then there is a sort of system to where I build from the largest object to the smallest and I believe in the Golden Ratio that gets translated into my art.

Is there any of the plenty drawings, paintings and sculptures created which you are particularly proud of?

Hol tanultad a művészet alapjait? Mi adta a legtöbb inspirációt a korai karriered során?

Ugyan jártam művészeti egyetemre, de a technikát, amivel dolgozom magam kellett, hogy kifejlesszem. Egyébként a képzésem főleg festészetből és rajzból állt. Az anyagokon keresztül, amiket használtam volt lehetőségem némi inspirációt meríteni, de különböző művészettörténeti korszakok is hatással voltak rám, mint például a barokk vagy a rokokó. A modern világ is mély benyomást tett a technikám és a látásmódom fejlesztésében.

Mi ösztönzött arra, hogy a szobrászaton belül egy ilyen különleges, nem mindennapi formavilágra és anyaghasználatra építsd műveidet?

Gondolom ez annak tudható be, hogy folyamatosan ilyesféle anyagokkal vettem magam körül, tekintve, hogy tinikoromban a modellépítés volt a hobbim.

Hogyan képezheti valaki a művész énjét?

Úgy érzem, esetemben a dolgok nagy része a természetemhez tartozik, vagy talán csak genetika. De hiszem azt, hogy mélyen valahol mindenkiben ott rejlik a kreativitás, igaz, a mai világban a művésszé válás rengeteg időt és áldozatot követel. Sokáig tart, mire kialakul az ember saját stílusa, mire felépíti a portfólióját, különböző kiállítások részese lehet, vagy éppen kiépíti a kapcsolatot a galériákkal. Ilyen tekintetben nincsenek határok, de ilyen tekintetben nincsenek határok. Az egész életedet feláldozod a művészkarriered oltárán, persze csak ha elég szenvedéllyel viselkedsz iránta.

Honnan merítet a legtöbb inspirációt?

Számomra az emberi viselkedés és pszichológia a leginspirálóbb. Nagyon érdekel az emberiség története, különösen az ókori görög és római világ.

Van olyan saját magad által felállított szabály, filozófia, metódus, amit mindig követsz, ha hozzákezel egy új műhöz?

Próbálok elszigetelni magam amennyire csak lehet. Szerintem egy művésznek nem szabad szabályokat felállítania az alkotáshoz, különben tömegcikké keletkeznének. Szeretek olyan sorozatokon dolgozni, mint például a Churchtanks, ezeknél van egyfajta metódus. Persze megvan az a szokásom is, hogy mindig a legnagyobb darabbal kezdem az építést és haladok a kisebbek felé és hiszek az arany középútban is, ami a művészetemben is megmutatkozik.

Rengeteg rajz, festmény és szobor született már meg kezeid alatt, van olyan amelyre különösen büszke vagy, vagy kivételesen kedveled?

KK: I'm proud of everything I create, but along with this feeling I have to learn the art of not having an emotional attachment to them. Very often, I'm never fully satisfied with the outcome of every drawing, painting or sculpture. Yet, in the end, I love each one like a child of mine and then have to let them go.

Your sculptures bear a special meaning for all spectators. How would you define this?

KK: I think no matter who is looking at my work one is drawn into it, touched and moved by what is seen and everyone leaves with something from it. The sculptures are suggestive enough to tell all sorts of different stories, but individual to the viewer. What you look at and feel drawn to may be missed completely by another. And as far as a meaning, something important is that the viewer understands that humans are fallible and quite capable of repeating mistakes that have happened throughout history.

It is hard to ignore the several contradictions in your art, from the traditional baroque forms up to tiny motives of our present. Does it have any importance?

KK: My motive is creating a new visual aesthetic by combing different style and design trends together. And although it may seem a contradiction, I work to meld together the old and the new. History is always with us--that is our present--you can see the past in the future and how things will be in the future by looking in the past.

Your art is full of archetypical characters: soldiers, fighting, travel, angels, death, destruction. Was this conscious? Why did you pick these specific motifs?

KK: All those little characters represent our thoughts. And those archetypes are deeply rooted within each of us. We have all kinds of thoughts that range from being peaceful to acting out our aggression. I just like to depict that idea. Of course, in the conscious realm our brains are able to manage and control most thoughts, feelings, and impulses. Our brains are able to compose, organize and put order to our existence with reasoning and logic. So you could say that the composition and organization of my work relates to controlling those thoughts and emotions although to the viewer, at first, it appears as chaotic and awakening the subconscious.

The Aesthetics or the Meaning has greater value?

KK: It has to be equal because the aesthetics must be appealing to someone who is incapable of understanding the subject, and the subject must look attractive enough for the viewer to have interest.

Would you share something about the technical background of your Art? What materials are they

Mindenre büszke vagyok, amit megalkotok, de ugyanakkor meg kell tanulnom kontrollálni magam, hogy ne ragaszkodjak hozzájuk túl érzelmesen. Gyakran nem vagyok teljesen elégedett a munkám eredményével, mégis végül úgy ragaszkodom mindegyikhez mintha a gyermekeim lennének és nehezen engedem el őket.

Szobraid különleges jelentéseket hordoznak minden megfigyelő számára. Te hogyan definiálnád ezeket?

Szerintem mindegy, ki néz a munkáimra, minden szemlélőben elindítanak, megérintenek valamit, és mindenki magával is visz valamit belőlük. A szobraim elég kifejezőek ahhoz, hogy minden egyes szemlélőjüknek más-más történeteket meséljenek. Ha ránéz az ember egy tárgyra és meglát benne valamit, az lehet hogy egy másik ember számára teljesen észrevehetetlen vagy értelmetlen. Ha már egy jelentést kell megfogalmaznom, úgy gondolom fontos mondandó mindenki számára, hogy az emberek a történelem során hajlamosak ugyanazokat a hibákat elkövetni.

Nem lehet nem észrevenni, hogy minden művedben ellentétek sokasága kap helyet, tradicionális barokk formáktól mai világunk apró motívumaiig. Van ennek valamilyen jelentősége?

Az a célom, hogy különböző trendek és stílusok összefésülésével különleges formavilágot alakítsak ki. Az is ellentmondásnak tűnhet, hogy az új és a régi összeolvasztásán dolgozom. A történelem folyamatosan végigkísér minket. Ez a jelenünk. Ha a jövőbe tekintesz láthatod a múltat, és ha a múltba nézel, láthatod, milyen lesz a jövő.

Láthatjuk, hogy műveid tele vannak archetipikus szereplőkkel. Katonák, harc, tengeralattjáró, utazás, angyalok, halál, romlás. Ez szándékos volt részéről? Miért döntöttél ilyen motívumok mellett?

Igen, minden kicsi karakter a gondolatainkat szimbolizálja, minden kis szereplő mélyen bennünk rejti. Hiszen mindenféle gondolat megfordul az ember fejében, a legbékésebbtől a legagresszívabbig. Mindezek ellenére az emberi agy képes megszűrni, kollektívizálni ezeket a gondolatokat, érzéseket, logikai szempontból reálisan összeegyeztetni őket saját életünkkel. Szóval mondhatjuk, hogy az alkotásaimnak közülük van ezeknek a gondolatoknak a kontrollálásához, annak ellenére hogy egy külső szemlélő számára rendezetlennek és kaotikusnak tűnnek, vagy éppen annak mélyen bennünk rejlő felszínre törését szimbolizálják.

Számodra a mű esztétikai értéke vagy mondanivalója fontosabb?

Egyensúlyban kell lennie a kettőnek, hiszen a mű

made off and which tools were used?

KK: They are made from model parts, kitsche statuary collectables, jewelry, metal, wood, and just general household items. Miter saw, table saw, belt sander, scroll saw, soldering gun, air brush, drill, and so on and so forth.

Where, how, and within which circumstances you create? How would you describe your atelier?

KK: I'm in a three story building on the Main St of a small town in the middle of the Kansas plains- away from a lot of anything. My building has a ground floor gallery viewing space, the top level is more of a storage and work area, and the basement is where I produce the three dimensional art works. The basement is a large room where I build everything. There is a large wood shop and smaller storage areas and a big screen TV where I watch documentaries while I work or listen to a variety of music. There are thousands upon thousands of organized shelves and bins that store small little parts. I have zero cell phone signal cell phone strength in the basement.

Which institutions or persons supported your creative work the most during your career?

KK: The university, instructors and local art lovers in my community encouraged my development as an art student in the very beginning and that was very inspiring and great motivation. And since then, I would say in terms of overall support in the form of patronage I would say my art collectors have been a great support. Those include people such as major corporate CEOs, movie directors and producers, actors, and musicians. But most importantly, the daily shout outs from fans around the world keeps me plugging away.

I would like to have a question about the financials of this profession - if you do not mind. Did you have such in the beginning? How does an artist survive these?

KK: It's just like any other start up company. You invest what money you have to start your art career, and it has to be self-sustainable so that any money you do make has to go back into the resources of making more art. You get to learn the whole system of running a business and paying state and local taxes, managing payroll, and all that super awesome stuff that an artist is very interested in (just joking).

As far I see to create such sculptures requires enormous patience. Do you have this patience in other fields of life in your point of view?

KK: I don't think I have much patience. I have to constantly fight myself and force myself to stay in the studio and work. Yet, I do have passion which

üzenete annak jelent valamit, akit nem érint meg a mű külleme, de ugyanakkor a tárgy elég esztétikus kell hogy legyen ahhoz, hogy felkeltse az érdeklődést.

Elárulnál nekünk egy-két dolgot műveid technikai hátteréről is? Milyen anyagokból, milyen eszközökkel készülnek a részletek?

Főként modellező alapanyagokat használok illetve ékszereket, fémekeket, fát és mindenféle háztartási tárgyakat. Gérvágót, körfűrész, szalagcsiszolót, lapvágót, forrasztópisztolyt, festékszórót, fűrőt és egyéb más eszközöket.

Hol, hogyan, milyen körülmények közt alkotsz? Hogy mutatnád be a műtermedet?

Egy háromemeletes épületben dolgozom, egy kis város főutcájában van, Kansasben, igazából a semmi közepén. A földszint galériaként működik, az emeleten tárolóhelység van, és a pince az, ahol a háromdimenziós művek készülnek. Ez egy hatalmas helyiség, itt építék mindent. Van egy hatalmas fa polcom, emellett kisebb tárolásra alkalmas helyek, egy nagyképernyős TV, amin dokumentumfilmeket nézek és zenét hallgatok miközben dolgozom. Hatalmas mennyiségű rendezett polc és kosár a kis darabok tárolására. A pincében egyáltalán nincs térerő.

Kik voltak azok a személyek, intézmények, akik a legtöbbet segítették alkotói munkádat a karriered során?

Elsősorban az egyetem és a helybeli művészetkedvelők voltak azok akik a legtöbb biztatást adták tanuló koromban, ez nagyon inspiráló és motiváló volt. Ezentúl pedig azt mondanám, hogy a munkáim gyűjtőitől kaptam a legtöbb támogatást, elsősorban producerektől, színészektől, zenészektől és rendezőktől. De ami a legnagyobb löketet adja az alkotáshoz, az mindenképp a rajongóim hozzáállása a munkáimhoz.

Ha megengeded, kérdeznék még a szakma finánciális részéről is. Kezdetben voltak ilyen nehézségeid? WEgy művész hogy vészeli át ezeket?

Úgyanúgy mint bármilyen más vállalkozás beindítását. Az elején annyi pénzt fektetsz a művészetbe, amennyi csak lehetséges, majd mikor ez kezd megtérülni, vissza kell juttatnod oda, ahonnan jött, ahhoz hogy még több műremlék születhessen. Persze ezalatt megtanulsz mindent, ami egy saját vállalkozás menedzseléséhez kell, vagyis adókat fizetsz és egyéb fantasztikus dolgokat, amik egy művészt, gondolhatod, hogy nem különösebben érdekelnek.

does keep me in the studio working crazy hours and diligently working gluing one piece at a time.

How long does it take to create an artwork of a greater volume, such as The Triumph?

KK: It's really hard to estimate how long they take. They can take up to three or four months like Triumph, but you have to consider the time it takes collecting everything since I have to collect new things as I build. These sculptures have a mind of their own and decide when they are complete. I'm not very good at estimating how long a piece will take because the whole process is relative to the visual aesthetic success.

What is your family's attitude towards your Art? Do they have such a creative mindset as well?

KK: My wife is very creative and has an art degree in Art History. She fully supports my career (as long as I get everything done around the house that she tells me to). I have a step daughter, Annika, that is also very artistic and expressive, and a son with my wife, Gwyn, who is growing up influenced by what I do and loves to get into all the little bins with characters to play. I have it made.

Where is your work exhibited?

KK: I have gallery representation in New York and Los Angeles. I've shown in art fairs such as Art Basel Miami, and other galleries in Seattle, Toronto, London, and Paris. I'm also going to be featured in an upcoming movie, The Mortal Instruments: City of Bones.

Ahogy látom, szobraid elkészítéséhez nem kevés türelem kell. Személy szerint, az élet más területein is türelmesnek tartod magad?

Nem hiszem hogy sok türelmem van, általában erőt kell vennem magamon, hogy a stúdióban maradjak és folytassam a munkát. De a szenvedély megvan bennem, és ez mozgat mindent, ez teszi lehetővé azt, hogy hosszú órákat töltssek a műhelyben, kicsi darabok ragasztgatásával.

Összesen mennyi ideig tart egy nagyobb volumenű mű, például a Triumph elkészítése?

Nagyon nehéz megítélni, hogy meddig tart. Bele kell számolnod azt az időt is, amit az összetevők begyűjtésével tölt az ember, hiszen folyamatosan új darabokat kell gyűjtenem az építéshez, de az egész munka tarthat akár három - négy hónapig is, mint a Triumph elkészítése. Ezeknek a műveknek saját gondolataik vannak és ők magunk döntik el, hogy mikor vannak kész. Nem igazán tudom megjósolni, hogy mennyi ideig fog tartani egy szobor elkészítése, hiszen attól is függ, hogy munka közben mennyire vagyok elégedett a pillanatnyi látvánnyal.

A családod és a gyerekeid hogyan viszonyulnak a műveidhez? Bennük is jelen van ez a művészi véna?

A feleségem nagyon kreatív, művészettörténetből diplomázott, és teljes mértékben támogatja a karrieremet (egészen addig, amíg minden előírt munkát megcsinálom a ház körül). Van egy nevelt lányom, Annika, aki szintén nagyon művészi, és egy fiam a feleségemmel, Gwyn, aki a munkám bővítésében nőtt fel és imád a különböző alkatrészekkel játszani a műtermemben.

Hol láthatjuk a munkáidat kiállítva?

Vannak galériai kiállításaim New Yorkban és Los Angelesben. Mutattam már be művészeti fórumokon is, például az Art Baselen Miami-ban, és seattle-i, toronto-i, londoni és párizsi galériákban is. Hamarosan egy filmben is szerepelni fognak a munkáim, a The Mortal Instruments: City of Bones-ban.

words by ESZTER BOLDÓV
image courtesy of KRIS KUKSI

“THE TIME OF MAJOR WORKS EXPIRED”

—
TAMAS KONOK
ARTIST TALKS

I feel small in the center of the huge, bright space where our coffee is consumed. The studio atmosphere itself evokes the visual harmony in the visitor, which can be compared only to the images of the artist's work. Painter Tamás Konok celebrates his 83th birthday this year, his work rooted in the naturalistic, figurative painting and it spared over decades up to the geometric constructivist compositions. For a few hours I could be the lucky guest at his home interconnected studio, where never heard genres, anecdotes passed on to my IC recorder about Hungary, Paris and America in the 50's, about Leo Weiner, Sándor Weöres, Jenő Barcsay and the list can be continued.

Aprónak érzem magam a hatalmas, fényes tér közepén, ahol fogyasztjuk a kávékat. Már maga a műterem légköre olyan vizuális harmóniát ébreszt a látogatóban, amely a benne dolgozó művész képeihez hasonlítható csak. Konok Tamás festőművész idén ünnepelte 83. születésnapját, munkássága a természetelvű, figurális festészetben gyökerezett és az évtizedek alatt egészen a geometrikus, konstruktivista kompozíciókig terjedt. Szerencsés vendég lehettem otthonával összekötött műtermében néhány órára, ahol soha nem hallott életképek történetével, anekdotákkal telt meg a diktáfonom az 50'-es évek Magyarországról, Párizsról, Amerikáról, Weiner Leóról, Weöres Sándorról, Barcsay Jenőről és még hosszan folytathatnám a sort.

"It is different to go abroad, even for a long time, if you know you can always visit home, actually at that time when I left, I never expected to be able to come back." Right after the Art College graduation thanks to a scholarship the young Tamás Konok went to Paris in 1958. "Today it is an incomprehensible contrast, which was found between Hungary and France in the 50's. It was not only about facing the difficult material conditions, but also the so-called 'stand painting', which I had done so far due to the new environment and the experience simply lost its meaning." The young artist born in Budapest, originally devoted to have a musician career, learned the tricks of "Naturalistic painting" from master Aurél Bernáth at college. "In my opinion Aurél Bernáth was the greatest and the most deeply revered teacher in the college at the time. Besides teaching the ins and outs of the profession he taught us something very important: At the end of each day we had to evaluate the work of a colleague, that developed in us the ability to speak about the art."

During this time of serious dictatorship, into which our country had sunk contemporary art trends hardly flowed in. "At the time the atmosphere was terrible, everyday life was hell for art, which has the prerequisite for freedom, which somewhat solved when I got into college, the more problems then followed. There was no apartment, no normal studio, however, artists' colonies were asylums. I met Sándor Weöres in Tihany, the Bóbita [a very famous poembook for children] was recently published – I still have an autographed copy of it. But I also had the chance to get acquainted with László Németh, Gyula Illyés and Miklós Borsos. This communion meant somewhat spiritual liberation, but I had to think about what kind of perspective is waiting for me if I stayed home. I do not want to paint still lifes, genre paintings or political issues in realistic style, and by chance it so happened during my studies abroad, my first exhibition was staged in Paris, in a fairly well-known gallery, I might add."

The young immigrant artist's passport was revoked by the Hungarian state after spending too much time abroad, but after freed from the bondage of dictatorship hard times came: "I stood there without money, home, or any order for work, and the French in a big city, understandably, are extremely reticent, as there were plenty of foreigners, linguistically, culturally we had to fit in somehow. Grace arrived at the last minute. With my wife who then worked as a painter and only later turned towards sculptures we bid for the Halford scholarship. This meant a year of treatment and continuous work possibilities in Los Angeles at an artist's colony situated in a long canyon. This gave an opportunity to get prepared for our first museum exhibition in Rotterdam."

Of course, that did not go smoothly either, the painter

„Más dolog úgy kimenni külföldre, még ha hosszú időre is, hogy bármikor haza látogathatok, én annak idején tulajdonképpen úgy maradtam kint, hogy én ide visszajönni, soha többé nem tudok." Konok Tamás fiatal, szárnyát bontogató festőként, a Képzőművészeti Főiskoláról frissen kikerülve, egy ösztöndíjnak köszönhetően jutott ki Párizsba 1958-ban. „Ma már felfoghatatlan az a kontraszt, amelyet az 50'-es évek Magyarország és Franciaországa között tapasztaltam. Nem csak a nehéz anyagi körülményekkel kellett szembesülnöm, hanem azzal is, hogy az az úgymond „állványfestészet" amelyet addig műveltem, egyszerűen az új környezet és tapasztalatok hatására értelmét veszítette." A Budapesten született, eredetileg zenei pályára készülő ifjú, Bernáth Aurél mester kezei alatt leste el a főiskolán, az ún. „természetelvű festészet" fortélyait. „Bernáth Aurélnál nagyobb és mélyebben tisztelt tanár, véleményem szerint akkoriban nem volt a főiskolán. Magának a mesterségnek minden módszerét elsajátítottuk és még valami rendkívül fontosra megtanított: Minden nap végén értékelnünk kellett egy kollégának a munkáját, tehát kifejlesztette bennünk a képességet, hogy beszélni tudjunk a művészetről."

Az ez idő tájt súlyos diktatúrába süllyedt országba nehezen áramlottak be a modern művészeti irányzatok: „Itthon a légkör akkoriban rettenetes volt, mondhatni a hétköznapok egyfajta félpokolnak számítottak, magának a művészetnek, úgy gondolom előfeltétele a szabadság, amely valamelyest feloldódott abban, hogy én a főiskolára kerültem, a problémák inkább utána következtek. Nem volt se lakásom, se rendes műtermem, ugyanakkor menedéket jelentettek a művésztelepek. Tihanyban találkoztam Weöres Sándorral, neki akkoriban jelent meg a Bóbita című kötete, őrzök is egy dedikált példányt belőle, továbbá volt alkalmam megismerkedni Németh Lászlóval, Illyés Gyulával Borsos Miklóssal. Ez a szellemi kör valamelyest felszabadulást jelentett, de el kellett gondolkoznom azon, hogy milyen perspektíva vár rám, ha itthon maradok. Nem akartam csendéleteket, zsánerképeket készíteni, sem politikai témákkal foglalkozni realista stílusban és véletlenül úgy alakult, hogy a külföldi tanulmányutam alatt, az első kiállításomat is Párizsban rendezhettem meg, ráadásul egy elég neves galériában."

A fiatal emigráns művésznak az útlevelét is visszavonta a magyar állam, miután túlzottan sok időt töltött kint, de hiába szabadult a diktatúra fogságából nehéz idők következtek: „Ott álltam pénz, lakás és mindennemű megbízás nélkül, a franciák egy nagyvárosban, érthető módon rendkívül tartózkodóak, hiszen rengeteg az idegen. Nyelvtől, kulturálisan be kellett valahogy illeszkednünk. A kegyelem az utolsó pillanatban érkezett. Feleséggel aki akkor még festőként

had an accident in America right in the first week. "The foundation had of over 15 km in size and beside the full benefit, even the opportunity horseback riding was given. The horse assigned to me felt some irritation in his bid and taken me off the back into a five-foot-deep ditch inside the jungle. I tried to fall luckily, but the animal's body landed on my leg. We managed to escape just because the horse was somehow able to get out of the hole and go back to the resort and after returning home without me, they immediately started to search for me. We did not even had insurance papers, therefore all income of the two exhibitions organized in America was absorbed by the Santa Monica Hospital" - he laughs at the former tragic experiences - "the hospital offered a variety of cakes, tarts, and I thought it is the same way as in Hungary, and I did not think I would be the one paying for it all at the end."

Despite the initial difficulties, Tamás Konok managed to find the way abroad, he broke away from figurative painting and rather focused on geometric shapes coming from architecture. Afterwards in an exhibition held in Lausanne he met two architects from Zürich who designed luxury buildings and asked him to decorate the hallways and wall surfaces. "This work was a very important condition, namely the fact that I had to live there, which meant a great deal of commuting between Paris and Zurich." Being present at the scene of the events has a great importance according to the artist. "From books you cannot learn to play the violin. The customer does not know why, but always want to be close to the artist, wants to see the painter, to learn about the personality, to visit his studio, a gallery, so it is a must to be present on the site. There are probably four or five cities which counts as arts centers, the collector will purchase on these sites therefore it is very much fixed to these locations. To become successful you must be around. The Schlegel Gallery came into picture in Zurich, we signed a contractual agreement they began to deal with my work. This contract also stipulated that in a certain part of the year we had to live there. This relationship lasted twenty-three years till the owner's unfortunate death."

Despite his success abroad, to return to his homeland was not without difficulties: "The change began around 63'-64', but the official invitation came only in the late seventies, first Győr, and later to Budapest Museum of Fine Arts. Needless to say it was a huge crowd, since I counted as a specialty, given I lived and I was successful abroad, so an official delegation arrived in Paris to invite me home." The painter has been living in a Buda apartment more or less intermittently, continuously expanding it through the years, his atelier is in the attic.

The pure, concentrated line picturesque style, harmony and serenity that is transcendent in Tamás

tevékenykedett, csak később fordult a szobrászat irányába megpályáztuk a Halford Ösztöndíjat. Ez egy évi ellátást és gondtalan munkát jelentett Los Angeles mellett egy művésztelepen, egy hosszú kanyonban. Ez lehetőséget adott arra, hogy felkészüljünk az első múzeumi kiállításunkra, Rotterdamba." Persze ez sem ment zökkenőmentesen, a festőművész balesetet szenvedett Amerikában az első hét leforgása alatt. "Az alapítvány több mint 15 km alapterületű volt és nem volt elég a teljes ellátás, még lovaglásra is lehetőséget kaptunk. A jószág aki nekem jutott, valamiféle irritációt érezhetett a zablájánál, bent a vadonban levetett a hátáról és egy másfél méter mély árokba zuhantunk. Bármennyire is próbáltam szerencsésen esni, az állat teste a lábamon landolt. Úgy sikerült megmenekülnöm, hogy a ló valahogy képes volt kievickélni a gödörből és visszajutni a szállásra, ahol miután nélkülem tért haza, azonnal a keresésemre indultak. Még biztosítási papírom sem volt, ennek köszönhetően az Amerikában rendezett két kiállításunk összes bevételét elnyelte a Santa Monica Hospital" - meséli nevetve az egykori tragikus élményeket - "a kórházban előszeretettel kínálták a különböző süteményeket, tortákat, én azt hittem az ellátás úgy működik mint Magyarországon, nem gondoltam, hogy a teljes ceppet nekem kell majd állnom."

A kezdeti nehézségek ellenére azonban Konok Tamásnak sikerült kitaposnia az utat külföldön, a figurális festészettől egyre inkább elrugaszkodó alkotásai, az építészetből merített, geometrikus formákra koncentráltak, egy Lausanne-ban tartott kiállításon ismerkedett össze két zürichi építésszel, akik luxusépületeket terveztek és folyosók, falfelületek díszítésére kérték fel. "Ennek a munkának egy nagyon fontos feltétele volt, méghozzá az, hogy ott kellett élnem, rengeteget ingáztam Párizs és Zürich között." A festőművész tapasztalatai alapján rendkívül fontosnak tartja a jelenlétet az események színhelyén: "Könyvből nem lehet megtanulni hegedülni. A megrendelő, nem tudni miért, de minden esetben közel akar kerülni a művészhez akitől vásárolni fog, látni akarja a festőt, megismerni a személyiségét, meglátogatni a műtermét, a galériát, tehát jelen kell lenni a helyszínen. A világban talán négy-öt nagyváros van, amely központnak számít a művészetben, a gyűjtő ezeken a helyeken fog vásárolni, ez rendkívül helyhez kötött dolog. Ahhoz, hogy az ember sikeres legyen, kint kell élnie. A Schlegel Galériával Zürichben kerültem kapcsolatba és egy szerződéses megállapodás értelmében elkezdtek foglalkozni a munkáimmal. Ennek a szerződésnek az egyik kikötése az volt, hogy az év egy részében ott kellett élnünk, a kapcsolatunk huszonhárom éven át tartott, a tulajdonos sajnálatos haláláig."

Hiába volt sikeres külföldön, szülőhazájába a visszatérés nem volt probléma nélküli: "A változás ugye elkezdődött 63'-64' körül, de hivatalos meghívás,

Konok's personality, raises the question of how to cultivate, where to be formed, and what forms of expression will appear in his fantasy?

"The line is the oddest thing because in reality it does not exist, only a dark and clear meeting point, a fantastic element of visuality. For me the creation of the world starts here, a meditation, a technique where the focus is not on the technique. It is a cultural, visual, global awareness, by connecting people, some kind of meditation. Somewhere beyond geometry, between the lines and shapes there is a variety of esoteric message, an attitude and a question which is a common concern of the mankind, the passing itself. What comes after, the nihil or something entirely different, I have not found the answer yet.

Tamás Konok teaching as a university professor as well, as he says: "It is extremely important to have contact to the young generation" - and I am interested in the differences between my own and the now growing generation of artists.

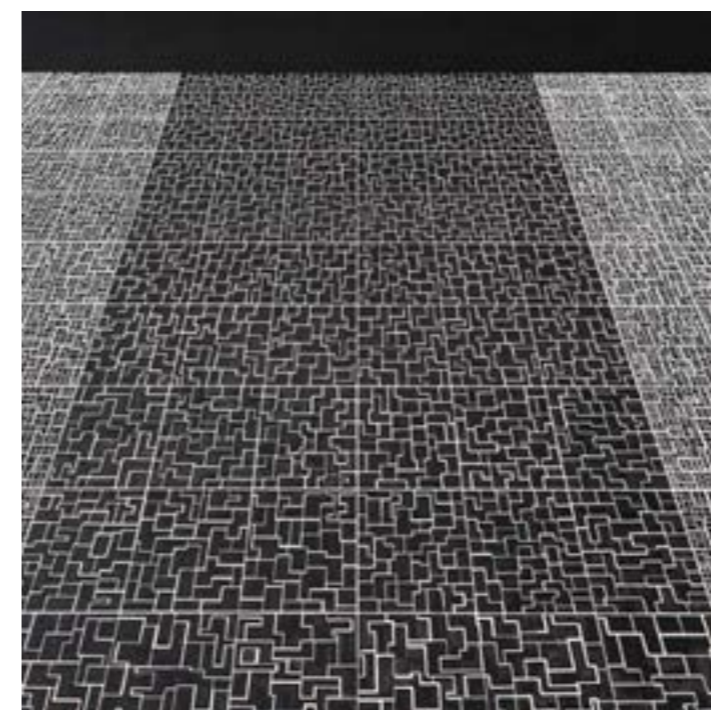
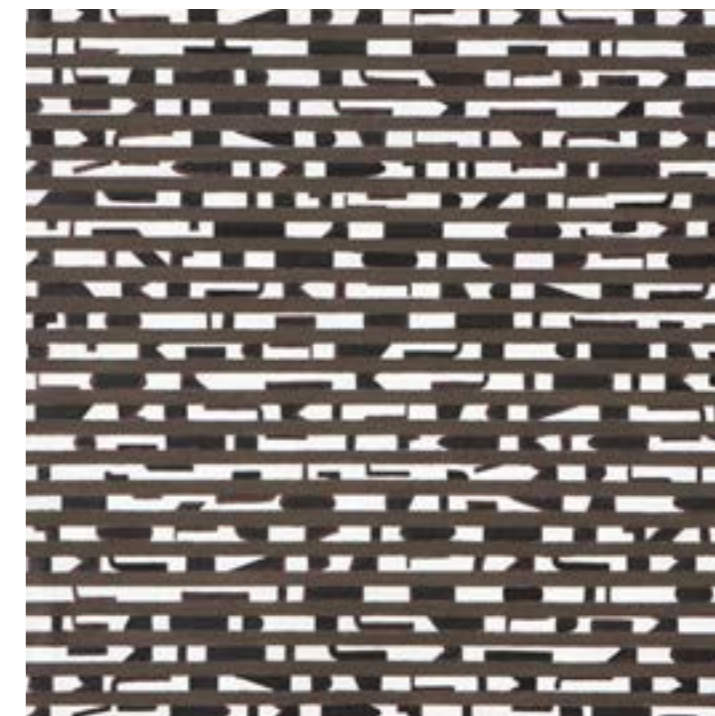
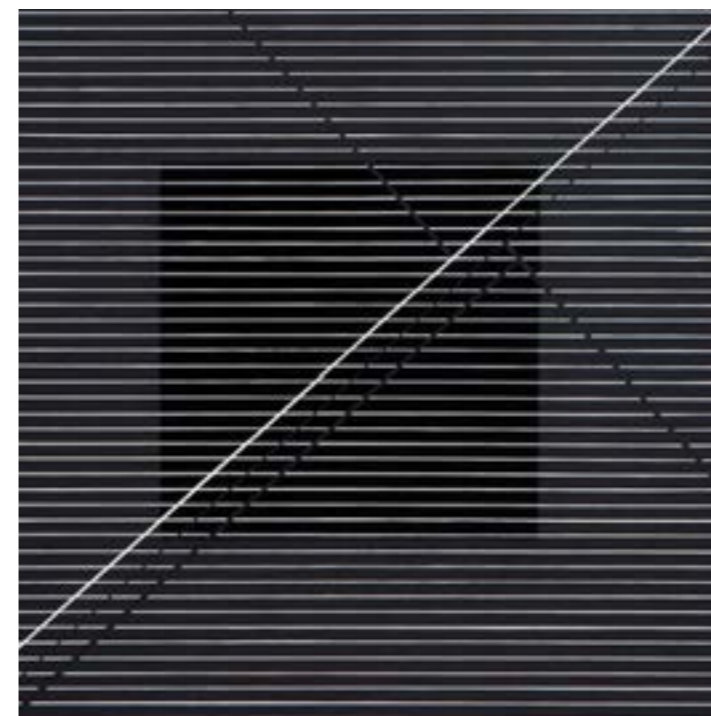
The old masters used to have some masterpieces which included all of their life and experiences, such as Michelangelo's Sixtus Chapel. I feel it seems a bit obsolete, let me say an example: In my childhood, ophthalmology and internal medicine was in the same consulting room, now there are specific branches of ophthalmic, which deal with only particular parts of the eye. The world is now so specialized and accelerated, so are arts. As a painter, I had to find the single mission which I can improve until perfection, now that's what the geometry of lines means to me. Humans have the skill of creation to make from anything something good. Already the cavemen had the desire to create, that makes us different from the rest of the living world. The animals are able to discover themselves and to create things, but they carelessly leave these things behind, but man has the unquenchable desire for enduring creation.

csak a hetvenes évek végén következett be, először Győrbe, majd később Budapestre a Szépművészeti Múzeumba. Mondanom sem kell örületes tömeg volt, hiszen különlegességnek számítottam, lévén hogy külföldön éltem és lettem sikeres, hivatalos delegáció érkezett Párizsba, hogy haza invitáljanak." A festőművész jelenleg kisebb-nagyobb megszakításokkal, de Budán él, egy az évek folyamán, folyamatosan bővített lakásban, amelynek padlasterében található a műterme. A letisztult, vonalra koncentrálódott festői stílus, a transzcendens harmónia és derű amely, Konok Tamás egész személyiségét áthatja felveti a kérdést, hogy meddig művelhető, hova képezhető, milyen kifejezési formákban talál még otthon fantáziája?

„A vonal a legelvontabb dolog, hiszen a valóságban nem létezik, a sötétnek és világosnak találkozási pontja, egy fantasztikus eleme a vizualitásnak. Nekem ebből kezdődött egy világ megteremtése, egy meditáció, ahol nem a technikán van a hangsúly. Ez egy művelődés, látás, világmegismerés, emberekkel való kontaktusok által, egyfajta meditáció. Valahol, a geometrián túl, a formák és vonalak között van egyfajta ezoterikus mondanivaló, egyfajta szemlélet és kérdés, ami minden embernek a közös problémája, még pedig az elmúlás. Mi következik utána a nihil, vagy valami egészen más, erre még nem találtam választ.

Konok Tamás egyetemi oktatóként is munkát vállalt, ahogy ő mondja: „Rendkívül fontosnak tartom a fiatal generációval a kontaktust” - én pedig a most felnövő művészgeneráció és saját korosztálya közt fellelhető különbségekről érdeklődöm.

„A hajdani mesterek, mint láthattuk azt pl. Michelangelo Sixtus Kápolnájánál, rendelkeztek ún. fő művekkel, amely alkotás, az egész addigi élet és munkatapasztalatát magába foglalta. Én úgy érzem ez egy kissé elavulni látszik, mondok egy példát: Gyermekkoromban a szemészet és a belgyógyászat egy azonos rendelőben volt, ma már a szemészetnek külön olyan ágai vannak, amelyek csak a szem egyes részeivel foglalkoznak. Mivel a világ manapság rendkívül felgyorsult és specializálódott, így paralel maga a művészet is. Nekem mint festőnek meg kellett találnom, azt az egy utat, azt az egy problémát, amit a tökéletességig művelhetek, na ezt jelenti nálam a geometria és a vonalak. Az ember a kreáció képességével szinte bármiből tud jó dolgot varázsolni, hiszen már az ősemberben ott volt a vágy, hogy valamit alkosson, ez különböztet meg minket az élővilág többi részétől. Az állat bár feltalálja magát és képes létrehozni dolgokat, azokat utána rendetlenül otthagya, csak az emberben van meg az olthatatlan vágy, nem másra, mint a maradandó alkotásra.

words by IMRE GYORGY
photos by BENEDEK BOGNAR
image courtesy of TAMAS KONOK

RETOUCHED SELFIE AS ART

—
INTERVIEW WITH
PATRICIA JAGICZA

If it comes to fine art fine, we tend to construe the concept relying on well-established and accepted clichés. The line drawings made in soaps, the painted life-size self-reflective created with Japanese brush-pen by Patricia Linda Jagicza are not easily fit into the Romantics, the Symbolists or other well-defined categories of the constructivists worlds. This out of the box philosophy makes the path chosen by the young artist started several years ago so exceptionally exciting and eccentric, on which she is moving forward firmly.

Ha képzőművészetről van szó, hajlamosak vagyunk arra, hogy a jól bevált, belénk nevelt és elfogadott klisék szerint értelmezzük a fogalmat. Jagicza Patrícia Linda szappanba foglalt vonalrajzai, japán filctollal megfestett életnagyságú önreflexiói azonban nem egykönnyen illeszthetők bele olyan jól körülhatárolható világokba, mint amelyet a romantikusok, a szimbolisták vagy a konstruktivisták uralnak. Többek között ez a kategorizálhatatlanság az, amiért kivételesen izgalmasnak és különnek tetszik az a csapásirány, amelyen a fiatal művész évekkal ezelőtt elindult és rendületlenül halad tovább.

Jagicza Patricia is exceptional talent. Her thought about the surrounding world formulated with childish passion and a pinch of naiveté. Her paintings and installations reflecting unintentionally to the society and challenging conversations about it, but in the meantime offer a lot of opportunities for the audience to pigeonhole the artist into sounding, but vacant boxes based on the individual point of views. On contrary, Patricia does not categories herself at all. She just humbly watches her fellow, the profession and receives every day she can dedicate to her greatest passion with sincere joy. She just creates.

The free spirited artist nicknamed Trish graduated at the Academy of Fine Arts in painting was not grow up in a typical artist family, so her stories do not have an abundance of boredom known romantic elements. A suburban girl has worked hard to reach from the second place in high school drawing contest until the well deserved rows of the University of Fine Arts. Unlike his contemporaries she was fully aware of her goals, and how she want to make her life colorful. So she consciously restructured her life to one day make her dreams come true. She exchanged the daily four-hour basketball workout into 4 hours drawing, so sports were replaced by the studio. With limitless perfectionism she believes "it is not enough to born gifted, terrible luck and great courage is needed to overcome the faced challenges and tasks". Well, looking at her career it seems she picked a lucky star to guide. During the high school years invested work soon paid off easily admitted to the University of Fine Arts. Right on the entrance exam her talent was noticed by the well known painter Zsigmond Karolyi, who later on as mentor taught her how to act with eyes wide open, to think as an artist, and even prepared for life itself. Patricia had the chance to learn and create in a privileged situation within in the security of the school. The other classmates admitted at the same time dropped out shortly, so she represented alone an entire academic year in Karolyi's class over more years. So she had the opportunity to work with younger and older artists come together in the reserved class studios. Managed to learn from students with superior work ethic and techniques, or could just repeat with the youngster is in the first year, depending on what she wanted. During her undergraduate years she was applied and won a number of scholarships, which enriched such experiences that has reasonably impact for her way of thinking about the arts.

Patricia perhaps most provocative series so far was created in 2008 during the scholarship semester in Stuttgart, Germany under the strict supervision of Christian Jankowski. "Hair on the soap" series is still outstanding and unique piece of work of young artists, and with that the professional recognitions started to arrive in 2009: the hair-raising series was awarded the University of Stuttgart Academy

Jagicza Patrícia kivételes tehetség. Gyermeki szenvedéllyel, egy csipet naívsággal fogalmazza meg munkáin keresztül az őt körülölelő világról alkotott véleményét. Képei és nem mindennapi installációi mindeközben akarva-akaratlanul reflektálnak társadalmi kérdésekre és provokálnak párbeszédet, így kínálva tengernyi lehetőséget a nagyközönség számára ahhoz, hogy a művekről alkotott egyéni meglátásaik alapján jól csengő, mégis kiüresedett jelzőket aggassanak azok megalkotójára. Patrícia velük szemben azonban még nem sorolja magát semmilyen kategóriába. Alázattal figyeli pályatársait, a szakmát, és őszinte örömmel és hálával fogad minden napot, amelyet azzal a tevékenységgel tölthet amit a világon mindennél szenvedélyesebben szeret. Alkot.

A Képzőművészeti Egyetem festőművész szakán végzett szabad szellemű Trish nem egy tipikus művészcsalád sarja, története így nem bővelkedik a már unlomig ismert romantikus elemekben. A külvárosi lány keményen megdolgozott azért, hogy egy gimnáziumi rajzversenyen elért második helyezéstől eljusson a Képző nehezen kiérdemelhető padsoraiig. Kortársaival ellentétben maximálisan tisztában volt azzal, mivel szeretné hátralevő életét színösszeállításra váltotta fel, a sportpályát műteremre cserélte. Maximalizmusa határtalan, ám véleménye szerint "nem elég tehetségesnek születni. Iszonyú nagy szerencsére és bátorságra van ahhoz szükség, hogy valaki véghezvigye az előtte tornyosuló feladatokat." Nos, úgy tűnik ő eddigi pályafutását elnézve nem más, mint maga a szerencse csillaga. A gimnáziumi évek alatt befektetett munka hamar meghozta gyümölcsét, könnyedén bekerült a Képzőművészeti Egyetemre. A felvételin felfigyelt rá Károlyi Zsigmond festőművész, aki mestereként megtanította őt arra, hogyan járjon nyitott szemmel, miként gondolkodjon művészként és felkészítette a nagybetűs életre is. Patrícia kivételezett helyzetben alkotott az iskola biztonságos falai között. A vele egy időben felvételt nyert társai rövid időn belül lemorzsolódtak mellőle, így Károlyi osztályában éveken át egyedül képviselt egy egész évfolyamot. Lehetősége adódott arra, hogy folyton fiatalabb vagy idősebb művészekkel dolgozzon együtt az osztály számára fenntartott műtermekben. Elleshette a felette járó tanulók munkamorálját és technikáit, vagy épp ismételtetett az ifjonc elsőévesekkel is, attól függően mire vágyott. Egyetemi évei alatt számos ösztöndíjat pályázott meg és nyert el, amelyek aztán olyan tapasztalatokkal gazdagították, amelyek mára végérvényesen átformálták a művészetekkel kapcsolatos gondolkodásmódját.

Patrícia eddigi, talán legprovokatívabb sorozata 2008-ban, a németországi Stuttgartban ösztöndíjjal

Award. The installation raised everyday problems into the world of art and converted it to a loftier kind of disclosure.

Due to her experimental nature during the challenging period spent abroad she became interested in the least unusual materials. She was interested whether casual women cosmetics such as artificial lashes of the artificial nails can be used in a new, different context. Once she got out from shower pitched upon the inspiration laying front of her shower wet feet. Finally she just could not shake off the idea of a bar of soap stuck with hairs, and slowly it become clear how to materialize her most naturalistic concept existing only at the level of ideas yet. The soap has become the canvas, in which she embedded her own hairs fell out after combing just like a tattoo. This is how the series built on own body parts were born elaborating on the lack of communication. During this emblematic period Patricia started to listen to the voice inside, she started to rebuild herself. As she didn't want anyone to feel embarrassed she shot pictures of herself in a way that she could make the exact copy of her different body parts - anus, eye, mouth - on the soaps. „For an Artist it is obvious to victual from herself, to process her ownself in her works, if you like.” - says the young artist who shares and documents her own thoughts and emotions to her audience as a diary with her art works since the soap series. She adds funnily that when she retrospects her works of the past three years it is like thumbing an album full of memories. She knows exactly what thoughts, emotions, scents or memories a stroke of the brush holds.

The Academic scholarship won in Stuttgart, the prize she won with it baffled the paintress to a new technique. She spent the money on European trips and adventures that revealed new perspectives in her way of working and thinking about life. She dedected the Japanese brush-pen in Paris and she immediately bacame addicted to this tool which might seem rather childish first off. Whn returning to Hungary she took some home and used them to prepare her first, technically half-baked material where she converted her own sneaker collection onto paper. By this means a new era started. Her endless patience and her lust for experimentation and adventure took part in the professional career of the paintress. After painting her shoes, in the following years more thoughtfull subjects were to come.

A short time spent in the Eastern part of Spain and a painfull split gave her inspiraton for her seven piece diploma work. In the madcap series titled Luchadora she shot and retouched life-sized pictures of herself in tawdry masks worne by Mexican wrestlers. After the masks she turned towards female roles in life. The 'Faceless' series recently exhibited in the Kogart Gallery peremptorily shows not only her special

eltöltött fél éve alatt született meg Christian Janowski szigorú felügyelete mellett. A Hair on soap sorozat azóta is kiemelkedő és egyedülálló darabja a fiatal művész munkásságának. 2009-ben, ezzel az alkotással kezdte meg szakmai elismeréseinek felhalmozását. A hajmeresztő sorozatért ugyanis neki ítelték a Stuttgarti Egyetem Akadémiai díját. Az installáció egy szokványos hétköznapi problémát emelt át a művészet világába és alakította azt át egyfajta magasztosabb közléssé.

Kísérletező természetének hála a kint töltött kihívásokkal teli időszak alatt érdeklődni kezdett a legkevésbé sem szokványos anyagok iránt. Kíváncsi volt arra, miként lehet a különféle női szépítkezési szereket, a műszempillától a műkörömig, mindennapi funkciójukon túl vadonatúj kontextusba helyezve újrahasznosítani. Egy napon tusolástól nedves lábai elé hevert az inspiráció. A ragacsos szappanba ragadt hajszálakból formázott műalkotások gondolata végül nem hagyta nyugodni és szép lassan rájött, hogyan tudja tökéletesen megvalósítani addig csak ötlet szintjén létező legnaturalistább koncepcióját. A szappan lett a vászon, amelybe mint tetoválást ágyazta bele fésülködés közben kihullott hajszálait. Megszülettek a saját testrészeit feltáró és a kommunikáció hiányát feldolgozó sorozatok. Ezalatt az emblemikus időszak alatt, Patrícia elkezdett belső hangja felé fordulni, elkezdte újraalkotni önmagát. Mivel senkit sem szeretett volna kényelmetlen helyzetbe hozni, saját magát fotózta le oly módokon, hogy különböző testrészeinek, - ánusának, szemének, szájának - pontos mását vonalrajzként elkészíthesse a szappanokon. „Egy művész számára evidens, hogy önmagából táplálkozik, ha úgy tetszik önmagát dolgozza fel műveiben.” - mondja a fiatal képzőművész, aki a szappan-sorozat óta minden alkotásával naplószerűen dokumentálja és tárja fel közönsége számára saját gondolati, érzelmi világát. Viccesen meg is jegyzi, hogy amikor végignéz az elmúlt három év termésén, úgy érzi mintha egy emlékekkel teli fotóalbumot lapozgatna. Pontosan tudja adott ecsetvonás milyen gondolatokat, érzelmeket, illatokat vagy emlékeket őriz.

A Stuttgartban elnyert Akadémiai ösztöndíj és az ezzel járó pénzjutalom egy új sorozat, egy új technika felé terelte a festőművészt. Az összeget európai utazásokra, kalandozásokra fordította, amelyek új távlatokat nyitottak meg előtte. Párizsban talált rá a japán filckre, s az első hallásra gyermeknek tűnő eszköz azonnal rabul ejtette. Hazatérésekor magával hozott pár darabot, amelyek segítségével elkészítette első, technikailag még aligha kiforrott anyagát, amelyen saját sneaker gyűjteményét ültette át papírra. Ezzel pedig kezdetét vette egy új korszak. Végtelen türelme, kísérletező és kalandvágyó természete mind hozzájárultak a festőművész szakmai fejlődéséhez. A cipői megfestését követő években immár komolyabb témák következhetek.

brush-pen technique but also the typical signs of her way of representation. Her rousing, photorealistic pictures made from intriguing aspects made her also known to the Hungarian public. The young girl proudly talks about her work. She believes „a final work of art is always better than the starting base. The picture led onto the paper is much more sensitive, cleaner and detailed than the photo used for it as the sample.”

The reconsideration on various surfaces of the self-ies borne by force as a kind of self-therapy is by today the recognizable mark of the painteress. Although her pictures are far from portraits in the strict sense of the word as she has never shown her own face unvarnished, still she looks at her audience on her works with stripped, denuded emotions. In her photorealistic pictures she is playing a game with her own self. She is searching the invisible limits of the freedom of creation or trying to process her problems in private life and creativity crises by playing different kind of roles. Instead of verbatim she tries to communicate with visual contents. With vast success. Her simple message vexes and reaches plain emotions, her true pictures bring art closer to the scrawny nature of everyday life.

Patricia Jagicza is the kind of artist who is capable to fill up from the odds and ends of everyday life. Taking the underground is a whole lot of experience for her and she enjoys the moments of life coming in front of her. All contemporary things throws her into fever and she unremittingly monitors the activity of artists. She gets her inspiration from excellent works and processions of sheer different artists such as Utagava Hiroshige, Lucian Freud, Julie Mehretu, Amy Cutler and Vija Celmins. Finally I ask her what she thinks is the peak of her career. She replies rationally and appealingly: „The top would be to always create without expedience and I could live off of what I am doing based on my own values. For now I think this must be terribly difficult to reach.”

Patricia is yet concerned that she becomes conventional so she consciously tries to renew herself. „In fact, everything interests and inspires me. I don't want to stick to only one scope.” She is continuously experimenting, always up to some new projects, research and studies. She would like to have her photorealistic line-drawings be once recognizable for her unique mentality. No manner of doubt she is heading in the luckiest direction to reach this.

words by V. H.
photos by ZOLI RACZ

Spanyolország keleti részén töltött egy rövid időszakot, amikor egy fájdalmas szakításból lábadozva megtalálta a hét életnagyságú képből álló diplomamunkájához a tökéletes inspirációt. A Luchadora névre keresztelt vadóc sorozatban mexikói birkozók által viselt cifra maszkokban fotózta le és retusálta magát életnagyságú papírlapra. A maszkok után legutóbbi munkájában a női szerepek felé fordult. A Kogart Galériában nemrég kiállított Arctalanul sorozat már végérvényesen magán hordozza a festőművész különleges filckezelési technikáján túl az ábrázolás rá jellemző sajátos jegyeit is. Harsány, fotórealisztikus, érdekes szemszögből megalkotott képei pedig megismertették nevét a hazai közönséggel is. A fiatal lány büszkén mesél műveiről. Úgy véli, „egy elkészült mű mindig jobb mint a kiindulási alap. A papírlapra felvitt kép sokkal érzékenyebb, tisztább és részletgazdagabb, mint egy mintául szolgáló egyszerű fotó.”

A kényszer szülte önterápiaként szolgáló selfie-k különféle felületeken történő újraértelmezése mára a festőművész felismerhető kézjegyévé vált. Bár képei távol állnak a szó szoros értelmében vett önarcképektől, hiszen saját arcát eddig még sosem mutatta meg kendőzetlenül, munkáin mégis meztelenül, lecsupaszított érzelmekkel tekint közönségére. Fotórealisztikus képein játékot űz saját magával. Keresi az alkotói szabadság láthatatlan határait vagy éppen szerepekbe bújva próbálja meg feldolgozni magánéleti problémáit, alkotói válságait. Verbalitás helyett vizuális tartalmakkal próbál kommunikálni. Óriási sikerrel. Egyszerű mondanivalója nyilvánvaló érzelmeket borzol fel és ér el, őszinte képei közelebb hozzák a művészetet a mindennapok bágyatag természetéhez.

Jagicza Patrícia az a fajta művész, aki a mindennapok apró történéseiből képes feltöltődni. Élményként tekint a metrón töltött utazásra és kiélvezi az élet által elé vetett momentumokat. Lázban tartja minden ami kortárs, a kultúra alkotóinak tevékenységét pedig lankadatlan figyelemmel kíséri. Inspirációját olyan kiváló, ám merőben eltérő tematikákat feldolgozó művészek munkái és alkotófolyamatai biztosítják, mint Utagava Hiroshige, Lucian Freud, Julie Mehretu, Amy Cutler vagy épp Vija Celmins. Zárásként rákérdezek, mi az, amit karrierje tetőpontjaként értelmezne. Racionálisan, szimpatikusan felel. „A csúcs az lenne, ha megalkuvás nélkül alkothatnék, és megélnék abból, amit a saját magam értékrendje szerint csinálok. Ezt azonban egyelőre úgy gondolom, borzasztó nehéz lehet elérni.”

Patrícia ma még tart attól, hogy sablonossá válik, ezért tudatosan törekszik a megújulásra. „Igazából minden érdekel és inspirál. Nem szeretnék egyetlen tematikánál megragadni.” Folyamatosan kísérletezik, különlegesebbnél különlegesebb projekteken töri a fejét, kutat és tanulmányoz. Azt szeretné, ha fotórealisztikus vonalrajzai egyszer sajátos gondolkodásmódjáról lennének felismerhetőek. Ennek eléréséhez pedig minden kétséget kizáróan a lehető legszerencsésebb úton halad.

CROSSROPES

—
*THE TEXTILE AS THE NEW
GENERATION OF
FURNITURE MATERIAL.
CONVERSATION WITH KATA MONUS
TEXTILE DESIGNER AND TAMAS
BOZSIK DESIGNER*

“When we returned to Hungary I saw two alternative options for us. Either we work back-to-back at our own desks being busy with our own world; or we try to cooperate and show the world that it is indeed possible to mix different types of fine art.” – says Tamás Bozsik designer who started working together with his partner, Kata Monus textile designer after coming back from a highly inspirational trip in Denmark. The cooperation proved to be quite fruitful, the “Crossropes” design furniture received the Green Furniture Special Award in 2012 in the Stockholm furniture fair. The young artist couple was happy to tell us about the road to success, the possibilities and dead-ends of their innovative work both at home and abroad and about their future plans.

„Amikor hazatértünk Magyarországra két alternatívát láttam magunk előtt, vagy mindketten ülünk egymásnak háttal az íróasztalunk fölött görnyedve és foglalkozunk a saját dolgunkkal, vagy megpróbálunk együtt dolgozni, megpróbáljuk megmutatni, hogy létezik átjárás a képzőművészeti ágak között” - meséli Bozsik Tamás formatervező, aki párjával Monus Kata textiltervezővel az egyetemi évek végén, egy dániai utazás inspiráló hatására közös munkába kezdett. Az együttműködés gyümölcsöző lett, a „Crossropes” névre hallgató dizájn bútorok a stockholmi bútorvásár Green Furniture Award 2012 különdíját nyerte el. A fiatal művészpár előszeregettel mesélt nekünk az ide vezető útról, az innovatív alkotói munkájuk itthoni, illetve külföldi lehetőségeiről, zsákutcáiról, valamint jövőbeli elképzeléseikről.

„Experimental furniture”

„In the beginning of my carrier the function dominated instead of the form, however I personally prefer working with a reversed planning process. I start from the relation between materials, this is mostly characteristic to the textile approach.” says Kata Mónus textile designer about the inspiration for their first major work, and immediately adds: “The “Crossropes” furniture was also designed along this mentality.” It is the harmony between the soft and the hard material which gives special meaning the work along with the playfulness of the form. Seeing the works of Kata and Tamás, a question arises about their future: will they focus on creating single show-pieces in a fine art fashion, or they will opt for functionality and create works that can be of everyday use. According to Tamás: “currently all of our project is a kind of self-exploration”. The couple stresses the notion of finding the golden mean, in order to put proportions into such a balance that it will perfectly satisfy both the conditions for fine art and the quality furniture category, fit for everyday use. Great harmony lies both in their professional and their private relationship. Kata mainly approaches works from an experimental, fine art point of view while Tamás focuses also on the marketability. “While I was writing my thesis I had a pressure on me stemming from design, which made me not to focus only on function but on uniqueness in my works. It could have had negative effects in terms of the marketing though. In the case of “Crossropes” we had to put special attention to finding the right balance.”

From the music stand to the weaving loom

“I have become a textile designer by chance – smiles Kata – I had some basic knowledge due to a fashion and style designer course, but I only heard of textile designing from my friend, who convinced me to give it a shot.” She also calls herself a rebellious type: as she goes on about her life story, it becomes clear that intuition always played a crucial role in it, and it didn't let her down even when it came to choosing a carrier path. Kata Mónus left the world of music and moved from Miskolc to the capital. “I played the flute for 12 years and my whole childhood was dominated by music. I only discovered my drawing talents relatively late, when I was a 6th grader.” The talent of this little girl came to the surface rapidly, she won several local and regional drawing competitions. This led her to a high school of art and then directly to Moholy-Nagy Art University, which proved to be a perfect choice, without a doubt. “In my opinion, every children start with drawing and eventually specializes in something else.” While at university she applied for and won several scholarships, leading her first to Izmir in Turkey and then straight to Denmark. Tamás accompanied her to Copenhagen, it was there where the idea of working together came

„Kísérleti bútorok”

„Nekem a munka elején sokkal inkább a funkció dominált, mintsem a forma, ugyanakkor én személy szerint egy fordított tervezési folyamattal dolgozom. Mindig az anyagok kapcsolatából indulok ki, ez leginkább a textiles szemléletre jellemző” - Mónus Kata textiltervező első munkájuk ihletforrásáról mesél nekünk és azonnal hozzáteszi: „A “Crossropes” névre hallgató bútor darab is ebben a szellemiségben készült”, a lágy és kemény anyagok harmóniája az, amely a mű különlegességét adja, a forma játékoságával összhangban. Kata és Tamás alkotásaival kapcsolatban felmerül a kérdés, miszerint a jövőben a képzőművészethez közelítő, egyszeri kiállítási tárgyak megalkotására törekcsenek-e, vagy a funkcionalitás irányába eltávolodva, a köznapi használati tárgyak dimenziójába szeretnék elhelyezni munkáikat. Tamás szavaival élve: „jelenleg minden projektünk egyfajta útkeresésnek bizonyul.” Az alkotópáros az arany középút megtalálására helyezi a hangsúlyt, az arányok olyan szintű egyensúlyba helyezésére, amely valahol a művészeti alkotás és az igényesen megalkotott köznapi használatra is érdemes „lakberendezési cikk” között lavíroz. Kettejük alkotói formátuma között, csak úgy mint a magánéletben tökéletes az összhang, Kata leginkább a kísérleti és egyszeri művészeti tárgy perspektívájából közelít az alkotásokhoz, amíg Tamásnál az eladhatóság is fontos szempontot játszik: “A formatervezés hatására, a diplomamunkám készítésének ideje alatt volt rajtam egy olyan nyomás, amely miatt nem kizárólag a funkcióra, hanem az egyediségre egyaránt törekvő művet akartam létrehozni, bár ez pont a piaci útra terelés kárára mehetett volna ez esetben. A „Crossropes” esetében a megfelelő arányoknak a megtalálására kellett, hogy helyezzük a hangsúlyt.”

A kottaállványtól a szövőszékig

„Véletlenül lettem textiltervező – mosolyog Kata – voltak alapismereteim egy divat- és stílustervező szakképzésnek köszönhetően, de a textilszakról egy barátnőmtől hallottam, akinek hatására gondoltam én is teszek egy próbát.” Ő maga a saját elmondása szerint is egyfajta lázadó természet, ahogy élettörténetét felvázolja, azonnal kiviláglik az intuícióra való rendkívül erős hajlama, amely nem hagyta cserben akkor sem, amikor a pályaválasztásról kellett döntenie: Mónus Kata a zenei pályáról letérve Miskolcra költözött fel a fővárosba: „Tizenkét éven át fuvoztam és gyermekorom nagy részében a muzsikusi pálya dominált, a rajzkészégemet mondhatni elég későn, hatodik osztályos koromban fedezték fel.” A kislány tehetsége rohamos tempóban tört felszínre és ért el helyi, illetve megyei eredményeket rajzversenyeken, így a művészeti tagozatos középiskola, illetve közvetlenül utána a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem kétségtelenül jó

to their mind. "The whole ambience was culturally really inspiring: the clean lines, the Northern and the natural aspect of our furniture were influenced by this trip. We found out in Denmark that it is possible to mix certain areas of fine art and the fine art institution. According to my experiences, the different art departments in Hungary turn inwards and do not open towards each other, which is a shame because it could create enormous possibilities. One of my main goals with my pieces is to communicate this possibility to the world." After arriving from Denmark, they made the "crossropes" furniture for a competition, which was already created with hybrid approaches. As Kata would say: "Textile is a soft material. It was our goal from the start to present it in another form, not just as something ornamental like the furniture carpet. We wanted textile to be an organic part of the final product. My first similar work was for my university – it was a hybrid storage furniture made of wood and ropes – and it really was a jump into the unknown – until that point I only worked with woven materials."

"Family tradition"

Tamás Bozsik graduated at an art school in Kecskemét, then moved to the capital: "During my university years I didn't feel like specializing in, say, automotive design, but I didn't want to engage in furniture design either. My father is a carpenter, and I didn't think it would benefit me either professionally or technologically. However after coming home from Denmark, furniture seemed to be the best platform for our ideas." For the Northern type of natural works always appealed to Tamás, he saw great possibilities in furniture before diploma, for which the family business obviously came in handy. "During the exam period the university didn't let us work together officially, although in practice, we naturally helped each other a lot." – he adds with a smile. The base for work was the workshop of Tamás's father. "I practically grew up in a carpenters' workshop, all of my clothes smelled like wood all the time – he laughs – on the other hand, natural material always appealed to me, I didn't want to work with plastic against my principles. It was also very important that my father could always lend a helping hand, as of today, so we didn't have to resort to external professionals."

"I am not satisfied"

Although their hybrid furniture gained international acclaim, the artistic couple still feels that there are many unfulfilled promises. Tamás talks about the root of the problem with dismay: "In terms of the economies of scale we search for the best solution, however we still work with smaller quantities, and producing every item still costs a fortune. We need more customers first of all, every other option would

választásnak bizonyult. „Véleményem szerint minden gyermek a rajzzal kezd és utána specializálódik valamely egyéb irányba.” A felsőoktatásban töltött éve alatt több külföldi ösztöndíjat pályázott és nyert meg, így jutott ki elsőként a törökországi Izmirbe, majd utána rögtön Dániába. Koppenhágába elkísérte Tamás is, akivel ezen utazás során jött az együtt dolgozás ötlete.” Az egész közeg kulturálisan rendkívül ihlető volt, bútorainknak az északi, természetes, letisztult jellege mindenképpen ennek az utazásnak tudható be. Odakint szembesültünk vele, hogy egy adott képzőművészeti intézmény szakjai közt milyen átjárhatóságok kivitelezhetőek. Magyarországon azt látom, hogy a szakok bezárkóznak és nem hajlandóak nyitni egymás felé, pedig ez nagyszerű lehetőségeket hordozhatna magában. A tárgyakkal amiket készítünk én mindenképpen ezt szeretném a világ felé kommunikálni. ” Dániából hazatérve egy pályázat számára készült el a „Crossropes” elnevezésű bútor, amely már a hibrid megvalósítások szellemében fogant, ahogy Kata fogalmaz: „A textil egy lágy anyag, az elejétől fogva célunk volt, hogy egy más minőségben mutassuk meg, ne csak hagyományos díszítőelemként, mint mondjuk a bútorkárpit, jelenjen meg a kész műben, hanem szerves részét alkossa annak. Nekem az első ilyen jellegű alkotásom a diplomamunkám volt, - egy hibrid szintén fából és kötelekből álló tárolóbútor - amely abszolút fejesugrás volt a mélyvízbe, én addig a pontig kizárólag szövött anyaggal foglalkoztam.”

"Családi hagyomány"

Bozsik Tamás Kecskeméten végzett művészeti szakképzést, majd innen került a fővárosba: „Az egyetemi éveim alatt nem éreztem arra késztetést, hogy mondjuk autótérvezésre adjam a fejem, de nem szerettem volna bútorral sem foglalkozni, mivel édesapám bútorasztalos és nem éreztem azt, hogy akár technológiailag, akár szakmailag többet kapnék. Ugyanakkor, Dániából hazatérve az ötleteink legmegfelelőbb platformjának a bútor bizonyult.” Mivel Tamás mindig is vonzódott a természetközeli északi stílusú munkákhoz, diploma előtt szembesült a bútor adta lehetőségekkel, amelynek kivitelezéséhez a családi vállalkozás abszolút kapóra jött. „A vizsgamunka ideje alatt, az egyetem gyakorlatilag meggátolt minket abban, hogy együtt dolgozzunk hivatalosan, persze ez nem jelentette azt, hogy a gyakorlatban nem támaszkodhattunk volna egymásra” - fűzik hozzá sokat sejtetően. A művek alkotói bázisának Tamás édesapjának műhelye bizonyult. „Én lényegében egy asztalos műhely környezetében nőttem fel otthon, világéletemben mindenem faillatú volt – mondja nevetve – másrészt mindig is közel álltak hozzám a természetes anyagok, nem akartam az elveimmel ellenkezve, műanyaggal dolgozni. Nagy segítség volt az is, hogy nem kellett más szakember kezébe kiadnunk a munkánkat, édesapám mindenben

only be clear afterwards. The truth is, we should spend more time, money and effort to marketing, but alone we can't manage more than the website, and there are no resources to hire a professional."

"We have many plans and ideas but to make come true significant capital is needed – we cannot move forward without that. Currently I am working as a tattoo artist while Tamas takes on other design related jobs." However, Kata stipulates they do not want necessarily to move abroad does not matter how tough is they want to find their way at home, at the same time they want to avoid all the fruits of their work to remain unrevealed literally sitting in the basement.

a rendelkezésünkre állt és áll a mai napig is."

"Nem vagyok elégedett"

Hibrid bútoruk hiába vívott ki külföldi elismeréseket, az alkotópáros még is úgy érzi, hogy egyelőre nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Tamás keserű szájízzel fejt ki a probléma gyökerét: „A sokszorosításra való tekintetben, a leginkább költségkímélő megoldást keressük, de még mindig kis szériás gyártásról van szó, és egy darabnak a legyártása még mindig az egekbe rúg. Elsősorban több megrendelőre lenne szükségünk, a további opciók csak akkor körvonalazódnának. Az az igazság, hogy a marketingbe több időt, pénzt és energiát kellene befektetnünk, de a magunk erejéből, a saját honlapon kívül többre nem futja, szakember megfizetésére pedig jelenleg nincs keret.”

„Tele vagyunk ötletekkel, de a megvalósításukra komoly tőkére lenne szükség, addig nem tudunk előre lépni. Én jelenleg tetoválóművészként dolgozom, Tamás egyéb formatervezéssel kapcsolatos feladatokat lát el.” Kata ugyanakkor kiköti, hogy ők nem szeretnék feltétlenül külföldre távozni, szeretnék itthon kitaposni maguknak az utat, bármennyire nehéz is az, de nem akarják, hogy munkájuk minden gyümölcse szó szerint az otthoni kamra mélyén végezze.

words by IMRE GYORGY

photos by ROLAND RAB, REKA HEGYHATI

“I TAKE THE WORLD AS A STILL LIFE”

—
INTERVIEW WITH
ATTILA SZUCS

Stiff, still bodies, objects captured from their natural environment, humans, animal in absurd compositions. The focal point of the pictures is hidden in the different nature of the figures, as they are shocking at first sight, as I am trying to find a meaning, desperately looking for the intention of the artist, to get someone to set things for me in order in the suddenly emerging chaos. And then I calm down, it is for me to decode it, nobody wants to shove straight spoonfed concepts down my throat with a huge paint stick. I have the same impression concerning the artist's personality; he answers to my questions in a stippled way highlighting several aspects; his communication is just as plenteous as his art, leaving the options of interpretation for the receiver like in his pictures. Interview with Attila Szucs painter in his atelier in Budapest.

Merev, mozdulatlan testek, természetes környezetükből kiragadott tárgyak, emberek, állatok, abszurd kompozíciókban. A képek gyújtópontja éppen a figurák egymáshoz nem illőségében rejlik, ahogy első találkozásra megdöbbennek, ahogy értelmezni próbálok, ahogy kétségbeesetten keresni kezdem az alkotó indítékát, hogy valaki rendet rakjon helyettem, a hirtelen keletkezett káoszban. Aztán megnyugszom, mert a megfajtását rám bízták, mert nem pumpál le senki a torkomon hatalmas festőpálcával direkt, szájbarágós értelmezéseket. Az alkotó személyével kapcsolatban ugyanez az érzés fog el, a kérdésekre árnyaltan, több aspektusból megvilágítva válaszol, ugyanolyan információ dúsan kommunikál, mint a képein és ugyanúgy szabadon hagyva az értelmezés lehetőségeit a befogadó számára, mint a műveken. Szűcs Attila festőművésszel budapesti műtermében beszélgettünk.

“Planking means to exfoliate from the external environment, being present therein as an alien body which is the aim of it and the documentation at the same time” – says Attila, who implemented the internet phenomenon of planking into the dimension of exhibitions. The planking movement originated in England and rapidly gained followers on internet amongst the responsive for extremity all around the world. The purpose was to grab the attention and implementing absurdity into everyday life: plankers lay on the floor faced down in the most distinctive situations in a rigid posture and share the photos or videos of these moments on the internet.

Attila Szűcs has been playing a decisive role in Hungarian fine arts for more than two decades now. He graduated on the Colleague of Fine Arts in 1990 where he played tutorial duties in the past years, besides he was a member of the prestigious jury committee of AVIVA award: “The active participation in the tuition was very time consuming and it distracted me from my work in the atelier, however I still have exceptional relationship with the students, but painting remains always my priority”. The internationally and domestically several times awarded artist by using his creative figurative style based on photographs from the internet and postcards which became his trademark, interpreted planking into the world of painting, as he phrases: “Both life and painting have several absurd aspects when you can’t decide whether to laugh or cry. I am appealed by these situations and planking perfectly fitted into the stream of pictures whirling in me.” The first such painting was already made in 1997 independently from the by that time unknown planking movement and he faced only years later with the parallels between the strange game of the youth and his paintings. “The way the bodies are painted might mean the facelessness of the depicted person, however, he adds: “I am not the painter not painting his own or others face, but sometimes the primary interpretation of the art should be something hidden or not obviously visible.”

When I ask him about his relation to absurdity and how he is inspired to match separate dimensions and figures he says the following: “Painting provides me the greatest sensual pleasure, a certain way of getting to know the World. In my world of painting figures, either creatures or objects, are conceptualized as a still life where time as such is excluded.” That is how a zebra can meet a bunch of flowers in the pouring rain or the lion with his nurturer washing him in the bathtub and the list goes on. While we are sitting at the table in the middle of the tastefully furnished atelier my eyes are screening the walls covered by freshly prepared art works. Mysterious hooded men, figures hiding their faces, ‘56 revolutionaries proudly standing at attention with their torn flags are staring at me. After some hesitation and instinctive association I ask him about topical

„Ha valaki plankingel, akkor leválik a külső környezetéről idegen testként van benne jelen, ez célja is azzal együtt, hogy dokumentálja azt” - mondja Attila, aki az interneten hódító planking jelenséget beemelte a kiállítóterek dimenziójába. A mozgalom Angliából indult hódító útjára, de az internet segítségével, hamar követőkre talált az extrémításokra fogékony személyek között, a világ szinte minden pontján. Lényege a figyelemfelhívás és az abszurditás megjelenítése a hétköznapokban. Művelői a legkülönbözőbb helyszíneken és szituációkban fekszenek le arccal a föld felé, merev testtartásban, majd fotó, vagy videó formájában közzé teszik azt a világhálón.

Szűcs Attila több mint két évtizede meghatározó alakja a magyar képzőművészetnek. 1990-ben végzett a Képzőművészeti Főiskolán, ahol az elmúlt években, mint tanár is tiszteletét tette, valamint olyan rangos képzőművészeti díjak ítélőbizottságának volt tagja, mint az Aviva díj: „Az oktatásban való részvételem, rengeteg időmet elvette a műtermi munkától, a mai napig kiváló a kapcsolatam a volt diákjaimmal, de első számomra a festészet.” A számtalan magyar és külföldi díjjal jutalmazott művész figuratív, képeslapokból és a hálón fellelhető fotókból táplálkozó, védjegyévé vált alkotói stílusával a festészet nyelvére fordította a plankinget, ahogy ő fogalmaz: „Az élet és a festészet is számos abszurd aspektussal bír, amikor az egyén nem tudja eldönteni, hogy sírjon vagy nevéssen. Én vonzódom ezekhez a szituációkhoz, a planking pedig tökéletesen illeszkedett ahhoz a képfolyamhoz, ami bennem kavargott.” Az első ilyen jellegű képet, még 1997-ben készítette, az akkor még egyébként is névtelenül futó planking mozgalmától függetlenül, csak évekkel később szembesült a monitor képernyőjén, a különleges játékot űző fiatalok és festészei párhuzamival. A testek ilyen formán való megfestése magában hordozza a személyek arctalanságát, bár hozzá teszi: „Nem vagyok az a festő, aki nem festi meg a saját vagy mások arcát, de néha az elsődleges olvasata egy műnek az kell, hogy legyen, hogy valami rejtett, vagy nem feltétlenül látható.”

Amikor az abszurditáshoz fűződő viszonyáról kérdezem, illetve arról, hogy mi inspirálja arra, hogy képein egymástól független dimenziókat és figurákat társítson egymáshoz így fogalmaz: „A festészet számomra a legnagyobb érzéki öröm, egyfajta módszer a világ megismerésére. Ebben a világban az alakot, függetlenül attól, hogy az élőlényről, vagy tárgyról van szó csendéletként fogom fel, ahol az idő, mint olyan kívül esik.” Így találkozhat egymással zebra és virágcsokor a zuhogó esőben, az oroszlán mosdatójával a fürdőkádban, plankingelő fiatalember a legelésző állatokkal és még hosszasan folytathatnánk a sort. Miközben a harmonikusan berendezett műterem közepén található asztalnál üldögélünk szemem a falakon csüngő friss munká-

political contents of his pictures. "Politics is not my objective, I intentionally try to keep away from it" he says but doesn't consider the topic closed, on the contrary, he explicates his categorical opinion: "Propaganda is propaganda even if it has a good purpose which carries enormous danger in Hungary and abroad as well. Nowadays politics maybe even more in then ever, still I do not feel it right if we let it emerge onto the walls of the galleries. Currently we are surrounded by a great deal of bad, politically motivated artworks." In his opinion it is not right if a work implies illustratively, directly to a certain situation. "A well oriented flick in the public life has room on the cover of the newspapers, but I don't think direct politics can be a part of high-end arts , it should belong to other areas of the culture." At the same time he adds "the topic has relevance with all its absurd aspects, the motifs of politics can be fitted in but only with regards to deferred meanings and the avoidance of propaganda.

I am inquiring about the mechanism of his painting and whether it was triggered by a positive or negative impression. "Hungarian people feel inclined to focus on negatives, though the question of heaven or hell is often a question of approach only differentiated by nuances, they are much closer then we think."

During our chat I have the chance to admire the plenty of new artworks, the announcement of which, however, is still to be waited. "Hopefully no radical change will occur in my style, the possibility of sliding different worlds has been for years in the focus of my interest, but the mapping is more conscious and concentrated than before." The artworks of Attila Szucs can be seen in the near future in Prague`s Rudolphium in the frame of an international exhibition, and in Basel together with Eva Mogyoros.

words by IMRE GYORGY
photos by ROLAND RAB
image courtesy of ATTILA SZUCS

kat pásztázzák. Több helyről lesnek rám misztikus, csuklyás alakok, az arcukat direkten elrejtő figurák, büszkén haptákba vágott 56'-osok tépett zászlóval. Némi hezitálás és ösztönös asszociálás után, rákérdezek a képek aktuálpolitikai töltetére. „Nem céloom a politizálás, megpróbálok magam ettől a témától szándékosan elhatárolni” - mondja, de a kérdést nem zárja rövidre, sőt kifejti határozott véleményét: „A propaganda, akkor is propaganda, ha nemes és jó célt szolgál, ennek itthon és külföldön egyaránt rettenetes veszélyei vannak. Manapság talán még nagyobb divat a politizálás, mint azelőtt bármikor, de nem tartom helyesnek, ha ezzel a galériák falait tömjük meg. Jelenleg rengeteg rossz, politikailag motivált alkotás vesz minket körül.” - Véleménye szerint nem helyes, ha egy alkotás, illusztratív, direkt módon egy bizonyos szituációra utal. „Egy jól irányzott közéleti fricskának, az újságok címlapján van a megfelelő helye, a direkt módon való politizálást azonban nem tartom a magas művészet részének, inkább a kultúra valamely egyéb területéhez tartozónak.” Ugyanakkor hozzá teszi „a téma az összes abszurd vonatkozásával az utcán hever”, tehát csak úgy mint rengeteg más, talált tárgyként a politikai motívum is beilleszthetővé válik, végig szem előtt tartva az áttételességet és a propaganda megke-rülését.

A festés mechanizmusáról érdeklődöm és arról, hogy ezek a képek mely' pozitív, illetve negatív be-nyomás hatására születnek: „A magyar emberek hajlamosak rá, hogy a dolgok negatív aspektusát helyezték előtérbe, ez a világ más tájain talán nem így funkcionál. Véleményem szerint a pokol és a mennyország sokszor hozzáállás kérdése, árnyalatok tudják elválasztani a kettő érzetét egymástól, néha sokkal közelebb állnak egymáshoz, mint gondolnánk.”

A számtalan új alkotás, melyet alkalmam van beszélgetés közben megcsodálni, közönség elé kerülése még várat magára. „Radikális változás a stílusomban, remélhetőleg nem fog bekövetkezni, az érdeklődésem középpontjában évek óta a különböző világok átcsúszásának lehetősége áll feltérképezését már sokkal tudatosabban és koncentráltabban végzem, mint korábban.” Szűcs Attila munkái a közeljövőben a prágai Rudolfinumban tekinthetők meg egy nemzetközi kiállítás keretein belül, illetve Bázselban, Mogyoros Évával karöltve.

e

d i

t o r

i a l

50 MINUTES

—
BY
BALINT BARNA

styling THOMAS C. TOTH
hair and grooming ALEXANDRA JAVOR
model NIALL UNDERWOOD @ FM MODELS

dress shirt HOUSE OF NINES
shirt and coat BOBBY ABLEY
shorts ALEX MATTSSON

shirt AGI&SAM
t-shirt T.LIPOP

vest T.LIPOP short jacket HEOHWAN SIMULATION
coat CHRISTIAN LACROIX
shorts AGI&SAM leggings KITTY JOSEPH

shirt HOUSE OF NINES
jacket KTZ
headpiece CULIETTA

trousers KTZ
shirt AGI&SAM
cuff FELDER FELDER

shirt AGI&SAM
t-shirt T.LIPOP

long shirt model's own
vest and trousers KTZ

SILVER SCREEN SOLITUDE

—
BY
ZOLI RACZ

styling ESZTER BOLDÓV
make up KAROLINA ARPA
model ZSUZSA @ FUSION MODELS
photo assistant MARTHA KLUSHINA

dress IMOGEN
hat IMOGEN

dress NUBU
blazer IMOGEN

shirt NUBU
blazer IMOGEN

top NON+
skirt KATA SZEGEDI
shoes H&M

shirt DORI TOMCSANYI
shorts NUBU
shoes H&M

dress IMOGEN
hat IMOGEN

THE COLOR MORAL

—
BY
OLEG BORISUK

styling HAJNALKA BOGNAR
make up KAROLINA ARPA
haj KRISZTIAN SANTA
model FANNY KISBAJCSI @ IMG MODELS
scenery LINDA SZURDI AND SVETLANA

bag ZARA
sweater ZARA

sweater ZARA
skirt MARTA MAKANY
shoes ZARA

suit and trousers ZARA
belt H&M
shoes stylist's own
hat VALERIA FAZEKAS

dress MARTA MAKANY
hat MASAMOD

hat VALERIA FAZEKAS
dress H&M

Suit F&F
trousers Guess by MARCIANO

KATE

—
BY
OLEG BORISUK

styling HAJNALKA BOGNAR
hair KRISZTIAN SANTA
make up KAROLINA ARPA
model KATE KONDAS @STORM MODELS
location LE MERIDIEN HOTEL
special thanks to GABRIELLA GRUN (LE MERIDIEN)
& PATRICIA SZABO

suit VERSACE shirt ERMENEGILDO ZEGNA tie VITALIANO
shoes A.TESTONI SPANISH
belt ITALO FERETTI tie pin STYLIST'S OWN

suit VERSACE shirt ERMENEGILDO ZEGNA tie VITALIANO
shoes A.TESTONI SPANISH
belt ITALO FERETTI tie pin STYLIST'S OWN

shirt INGRAM trousers SANDOR LAKATOS
shoes DOLCE&GABBANA tie VITALIANO

suit VERSACE shirt ERMENEGILDO ZEGNA tie VITALIANO
shoes A.TESTONI SPANISH
belt ITALO FERETTI tie pin STYLIST'S OWN

shirt ERMENEGILDO ZEGNA
trousers ERMENEGILDO ZEGNA tie ITALO FERETTI shoes A.TESTONI
tie pin STYLIST'S OWN cufflinks MON ART INTERNAZIONALE

shirt INGRAM
suspenders VITALIANO

shirt INGRAM trousers SANDOR LAKATOS
shoes CESARE PACIOTTI tie VITALIANO

shirt ERMENEGILDO ZEGNA
trousers ERMENEGILDO ZEGNA tie ITALO FERRETTI shoes A.TESTONI
tie pin STYLIST'S OWN cufflinks MON ART INTERNAZIONALE

suit VERSACE shirt ERMENEGILDO ZEGNA tie VITALIANO
shoes A.TESTONI SPANISH
belt ITALO FERRETTI tie pin STYLIST'S OWN

suit VERSACE shirt ERMENEGILDO ZEGNA tie VITALIANO
shoes DOLCE & GABBANA
belt ITALO FERETTI tie pin STYLIST'S OWN

suit CANALI
belt ERMENEGILDO ZEGNA
collar t-shirt VERSACE

I AM LIKE 10

—
BY
GYORGY KAROLYI

styling ANIKO MOLNAR
hair MARK KAROLYI
make up CSILLA KISS
model RICHARD MARTON
clothes DANIEL BENUS, ENDRE FAZEKAS, H&M, F&F,
JE SUIS BELLE, RETROCK, RESERVED, LEVI'S,
POLICE, KARMAN JEWELRY, C&A
special thanks to TIMEA VOZAK

PRE RAPHAELITE BROTHERHOOD

—
BY
WANDA MARTIN

creative WANDA MARTIN & DORA HEGEDUS
styling MARK KISS
hair KOCZKA
make up KAROLINA NESZTELI
models LISA @ WHY NOT, BEN@ D' MEN,
ZOLTAN @ ART MODELS, LEO @ VIZIO MODELS

bra MODART ARCHIVE
body WOMEN'S SECRET stockings CALZEDONIA
rim SZPUTNYIK SHOP shoes STYLIST'S OWN

Lisa lingerie LA PERLA
Zoli grey shirt VAN HEUSEN white shirt JET MENSWEAR
Ben hat SZPUTNYIK SHOP top WOMEN'SCRET trench coat SZPUTNYIK SHOP

hat SZPUTNYIK SHOP
top WOMEN'SCRET
coat DÓRA HEGEDŰS

hat SZPUTNYIK SHOP top WOMEN'S SECRET
coat DÓRA HEGEDŰS jeans LEVI'S

white shirt JET MENSWEAR grey shirt VAN HEUSEN
pants WOMEN'S SECRET tie SZPUTNYIK SHOP
hat SZPUTNYIK SHOP shoes SZPUTNYIK SHOP

shirt ZARA
coat DORA HEGEDÚS
pants AQUANAUTA DESIGN

Lisa nighty MELINDA BARTOK
Zoli hat SZPUTNYIK SHOP
shirt SZPUTNYIK SHOP coat DORA HEGEDÚS

Zoli sweater OURSTYLE BOUTIQUE
pants WOMEN'S SECRET/shoes SZPUTNYIK SHOP
Ben shirt ZARA pants LEVI'S
Lisa lingerie LA PERLA Leo shirt GYN TONIC
pants KISSMARK shoes SZPUTNYIK SHOP

bra LA PERLA
body WOMEN'S SECRET

hat SZPUTNYIK SHOP
trench coat SZPUTNYIK SHOP top WOMEN'S SECRET
pants ICONOCLAST boots SZPUTNYIK SHOP

STRIPE

A

POSE

BY

DAVID AJKAI

styling OTTO HORVATH
hair EVA URBAN / PERENYI SZALON
make up DOMINIQUE ROBERTS
model ANNA @ ELITE PARIS

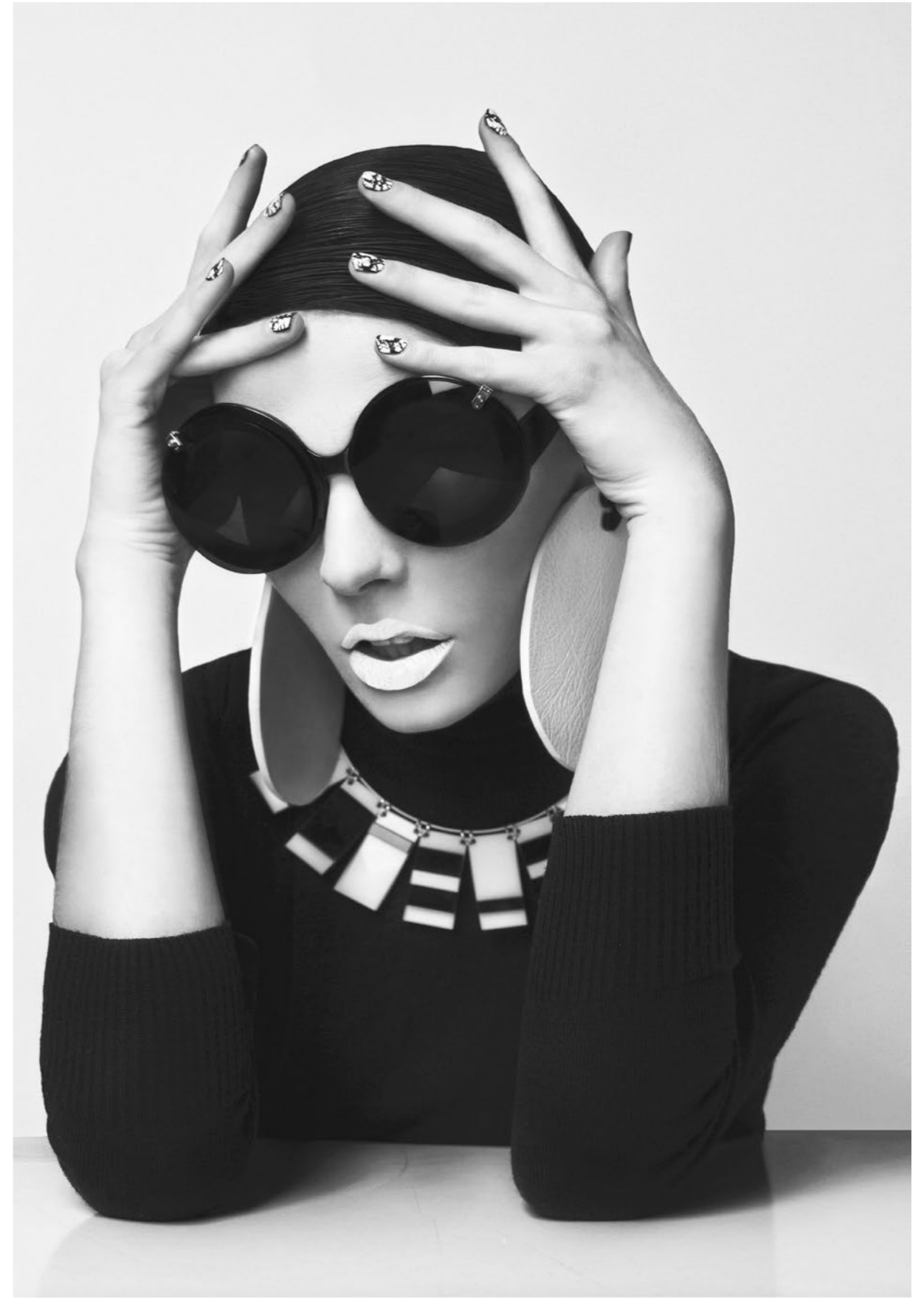
top STYLIST'S OWN coat H&M short ZARA
shoes CANGO AND RINALDI
earrings TCT gloves STYLIST'S OWN

top ZARA
short H&M
earrings TCT
shoes ZARA

dress ZARA
shoes ZARA
earrings TCT

turtle-neck ZARA trousers STYLIST'S OWN earring black one TCT
earring white one STYLIST'S OWN necklace TCT
belt TCT sunglasses STYLIST'S OWN

RESURRECTION

—
BY
ZOLI RACZ

all clothes by FABIAN KISS JUHASZ
make up KAROLINA ARPA
hair & make up assistant CECILIA VEREB
model NIKOLETT @ WHY NOT MODELS

UNTITLED LIGHTS

—
PHOTOS BY
MATYAS MISETICS

LUCID DREAMING NO.1
100X130 CM, 2009 EDITION OF 1 +AP

OVER SERIES NO.4
70X100 CM, 2009 EDITION OF 3 +AP

OVER SERIES NO.5
70X100 CM, 2009 EDITION OF 3 +AP

LANDSCAPE, FOREST LIGHT I.
86X130 CM, EDITION OF 3+AP, 2013

MALOM STUDIO
www.malomstudio.com

Le MERIDIEN

THE WHITE LOUNGE – BAR
Deák Ferenc tér, 1052 – Budapest

l o n d o n
m o n t r e a l
s a n - d i e g o
b o r d e a u x
c a l g a r y
b u d a p e s t

saco

www.sacohair.com
www.facebook.com/sacofodraszat

1051 Hungary
Budapest
Nádor u.8
T:+36-1-950-63-26

PARIS BUDAPEST
RESTAURANT

The Paris Budapest Restaurant awaits its guests with French and Hungarian delicacies in the heart of Budapest. The large windows allow the guests to see the most beautiful sights of the capital, like the Chain Bridge or the Castle of Buda. Due to its unique show kitchen, guests can get closer to the cooking process and on Sundays they can enjoy a family-friendly brunch.

PARIS BUDAPEST RESTAURANT • 1051 APÁCZAI CSERE JÁNOS 19.
RESERVATION@PARISBUDAPEST.HU • TEL: +36 1 235 1230
WWW.PARISBUDAPEST.HU

"A perfect meal for me is not only delicious but also is an artwork which creates emotional harmony wherever you are. Trying something that we don't usually eat is what makes the world of gastronomy so exciting and worth discovering."

Jeremy Clayton

Executive Chef

cocktails

tapas

wine

epic

Gozsdu udvar, Király utca 13. www.facebook.com/EPICwmm

THE VISION
— MAKEUP SCHOOL —

Árpa Karolina által vezetett
The Vision Makeup Sminkiskola
nyitva áll minden smink-megszállott előtt,
aki hivatásszerűen akarja üzni a világ legcsodálatosabb szakmáját.

thevisionmakeup@gmail.com <https://www.facebook.com/TheVisionMakeup> +36703858251 Budapest VI, Jókai tér 3.

PARIS BUDAPEST
BAR

With its extremely sophisticated and amazing environment you can feel yourself in heaven while drinking your cocktail prepared by the talented and always ready mixers in the Paris Budapest Bar.
Let yourself be enchanted by the inimitable spirit of the Paris Budapest Bar and the breathtaking view of the Chain Bridge.

PARIS BUDAPEST RESTAURANT • 1051 APÁCZAI CSERE JÁNOS 19.
RESERVATION@PARISBUDAPEST.HU • TEL: +36 1 235 1230
WWW.PARISBUDAPEST.HU

KEVIN.MURPHY

YOUNG.AGAIN A HAJ FIATALSÁGA

ELLENSÚLYOZZA A HAJ KÁROSODÁSÁT, ÖREGEDÉSÉT.
IMMORTELE A FIATALSÁG ELIXÍRJE TÁPLÁLJA,
REGENERÁLJA ÉS ÉLETTEL TELIVÉ TESZI A HAJAT.
VÉD A HŐTŐL ÉS A KÖRNYEZETI HATÁSOK ELLEN.

"My profession is my passion; creating the perfect harmony of drinks is a mission for me. Creatively and with spectacular tricks I try to impress the guests and make the ordered cocktails their favourite"

Zoltan Tóth

Bar Manager

WWW.PHILOSOPHY-MAGAZINE.COM

FACEBOOK

WWW.FACEBOOK.COM/PHILOSOPHYMAGAZINE

INSTAGRAM

[@PHILOSOPHYMAG](#) [#PHILOSOPHYMAG](#)